

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Europaprogrammet

Europaparlamentarikerna och partigruppslojaliteten

En studie av europeiseringens betydelse för europaparlamentarikernas röstningsbeteende

Examensarbete i Europakunskap

HT 2010

Författare: Josefin Eriksson

Handledare: Markus Johansson

Abstract

This bachelor thesis aims to examine if members of the European Parliament which come from more europeanized countries are more likely to be loyal to their party group than their fellow parliamentarians which come from less europeanized countries. The research method used in the study is a statistical analysis of the europeanization degree of the European Union member states and how it affects the voting behaviour of their parliamentarians. The analysis is also made under the influence of a control variable. It is not unlikely to imagine that parliamentarians representing less europeanized voters are more likely to have an opinion that differs from the majority of their party group based on the theory of representative democracy. If that is the case, they might also be more willing to vote against the party group line than parliamentarians which have a more europeanized view on his or her opinions.

The results of the analysis show that europeanization does affect the party group loyalty in a positive direction, but it is only a weak connection that can not explain the voting behaviour of the members of the European Parliament on its own.

Key words: EU, European Parliament, members of the European Parliament, party group cohesion, party group loyalty, europeanization, voting behaviour, roll-call voting

Sökord: EU, europaparlamentet, europaparlamentariker, partigruppssammanhållning, partigrupslojalitet, europeisering, röstningsbeteende, registrerad omröstning

Titel: Europaparlamentarikerna och partigrupslojaliteten - En studie av europeiseringens betydelse för europaparlamentarikernas röstningsbeteende

Författare: Josefin Eriksson

Handledare: Markus Johansson

HT 2010

Antal sidor: 47

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
2. Syfte och frågeställning	5
3. Teorier och tidigare forskning	6
3.1 Teorier	6
3.2 Tidigare forskning	10
4. Metod	14
4.1 Material	14
4.2 Tillvägagångssätt	16
4.3 Problem	17
5. Kort presentation av partigrupperna	20
5.1 EPP	20
5.2 ESP	21
5.3 ALDE	21
5.4 De gröna	21
5.5 ECR	22
5.6 GUE	22
5.7 EFD	22
6 Resultat och analys	23
6.1 Europeiseringsgraden i ursprungslandets påverkan på partigrupslojaliteten	23
6.2 Andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppens påverkan på partigrupslojaliteten	28
6.3 Multivariat analys	30
7. Slutsats och vidare forskning	32
7.1 Slutsats	32
7.2 Vidare forskning	34
8. Sammanfattning	35
Referenser	37
Bilaga	41
Graf 1. Europeiseringsgraden i ursprungslandets påverkan på partigrupslojaliteten ...	41
Graf 2. Andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppens påverkan på partigrupslojaliteten	42

Tabell 1. Regressionsanalys. Europeiseringsgraden i ursprungslandets påverkan på partigruppslojaliteten	43
Tabell 2. Regressionsanalys för kontrollvariabeln. Andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppens påverkan på partigruppslojaliteten.....	44
Tabell 3. Multivariat regressionsanalys	45
Tabell 4. Europeiseringsgraden i medlemsländerna angivet i procent	46
Tabell 5. Andel europaparlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen angivet i procent	47

1. Inledning

EU:s enda direkt folkvalda institution är europaparlamentet. Det finns vissa skillnader mellan europaparlamentet och nationella parlament. Det kanske mest påtagliga är att det inte finns partier på EU-nivå, utan sådana har ersatts av ett partigruppssystem. I europaparlamentet delas alla europaparlamentariker in i olika partigrupper baserat på ideologisk åsikt och inte enligt nationell tillhörighet. Dessa partigrupper är ett slags substitut för avsaknaden av riktiga transnationella partier.¹

Även om europaparlamentets ledamöter går till val på nationella vallöften istället för ett gemensamt valmanifest så måste alla medlemmar i en partigrupp försöka att komma överens om en gemensam partigruppelinje när de väl sitter i europaparlamentet. För att systemet med partigrupper ska fungera krävs det därför att det finns en sammanhållning inom gruppen.² Med tanke på den variation av partier, nationaliteter och åsikter som finns representerade i varje partigrupp så är det uppenbart att det kan vara svårt att få alla att enas i de olika frågorna. Nationella parlament består av partier som ofta styr sina ledamöter med partipiska, och där är det inte särskilt vanligt att ledamöter väljer att rösta emot sitt parti. Riktigt samma system finns inte på den transnationella nivån inom EU och partigrupperna har inte samma makt över sina medlemmar. Partigrupperna har exempelvis inte rätt att förhindra parlamentarikerna från att ställa upp i nästa val genom att utestänga dem från sina partilistor om de inte röstar som partigruppssmajoriteten, något som är en möjlighet för de nationella partierna om en parlamentariker avviker alltför mycket från partiet vid omröstningar.³

Europaparlamentarikerna ska tänka på dels vad de har för personliga ideologiska preferenser, dels sin lojalitet till det nationella partiet och dels sin lojalitet till partigruppen.⁴ De har många att stå till svars inför, och det är inte ovanligt att enskilda europaparlamentariker väljer att rösta emot den linje som resterande partigrupsmedlemmar är överens om. Den partigrupp som är minst sammanhållen visar upp en partigruppssammanhållning på i genomsnitt 49% under första året av mandatperioden 2009-2014 (emellertid kan tilläggas att resterande grupper har en sammanhållning på mellan 86-97% under samma period).⁵ Fokus i uppsatsen kommer att ligga på att ta reda på vad som ligger bakom europaparlamentarikernas röstningsbeteende.

---

¹ Judge och Earnshaw 2003: 118-119

² Steunenberg och Thomassen 2002: 18-19, 28

³ Hix m.fl. 2009: 826

⁴ Hix 2002: 689

⁵ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs. Siffrorna på partigruppssammanhållning visar på att så stor andel av parlamentarikerna i en och samma partigrupp har röstat likadant

2. Syfte och frågeställning

Syftet med denna uppsats är att utifrån teorier om representationsdemokrati och europeisering undersöka vilka bakomliggande orsaker det finns som får europaparlamentarikerna att antingen rösta med eller mot sin partigrupp. Finns det någon gemensam nämnare bland de länder vars europaparlamentariker i högre utsträckning är lojala mot sin partigrupp⁶, något som skiljer dem från länder med europaparlamentariker som ofta röstar emot partigruppens linje? Betydelsen av en gemensam europeisk identitet kommer att ligga i fokus, och utifrån teorier om europeiseringens betydelse för EU:s legitimitet och parlamentarikernas vilja att anpassa sig till partigruppens åsikter kommer parlamentarikernas partigrupslojalitet att studeras. Europeiseringens utbredning i olika länder skulle kunna vara en del i förklaringen till varför europaparlamentarikerna röstar som de gör. Anledningen till varför en sådan undersökning är relevant att genomföra är att tanken med partigrupperna är att de ska fungera som partier på EU-nivå⁷. De är dock alltför splittrade i nuläget, vilket får vissa forskare att tvivla på deras betydelse för europaparlamentarikernas sätt att rösta.⁸ Att ta reda på vilka faktorer som i stor utsträckning påverkar parlamentarikernas röstningsbeteende är därför ett steg i att förbättra EU:s legitimitet, eftersom EU eftersträvar sammanhållna institutioner som kan ha en enande effekt på det europeiska folket och samtidigt medföra en positivare syn på det europeiska samarbetet. Den frågeställning som mer specifikt kommer att undersökas är följande:

Är europaparlamentariker från mer europeiserade medlemsstater oftare lojala mot sin partigrupp än de som kommer från medlemsstater med mindre utbredd europeisering?

Hypotesen som uppsatsen ämnar att testa är således att de medlemsstater som är mer europeiserade och där invånarna känner stark tillhörighet till Europa och EU har europaparlamentariker som i högre grad röstar enligt vad partigruppen har kommit fram till. Det skulle kunna förklaras genom att de har ett mer europeiserat synsätt och känner starkare samhörighet med partigruppen i EU än vad de parlamentariker som kommer från mindre europeiserade länder gör, och även ser det som sin uppgift att representera hela EU:s befolkning och inte bara sina nationella väljare.

Analysen kommer även att genomföras under kontroll för hur stor andel av parlamentarikerna i en partigrupp som kommer från samma land. Parlamentarikernas röstningsbeteende är alldeles för komplext för att endast en variabel ska kunna ge en allmän förklaring. Därför kommer även denna

---

⁶ Partigrupslojalitet innebär att europaparlamentarikern har röstat som majoriteten av medlemmarna i sin partigrupp.

⁷ Judge och Earnshaw 2003: 118-119

⁸ Steunenberg och Thomassen 2002: 18-19

kontrollvariabel att få utrymme i undersökningen längre fram. I teoridelen presenteras kontrollvariabeln närmare och en utförligare förklaring ges till varför just den variabeln har valts ut.

3. Teorier och tidigare forskning

3.1 Teorier

Denna uppsats kommer utifrån antaganden om grundtanken med representationsdemokrati, europeisk identitet och europaidentifikation samt europeiseringen av EU:s institutioner att försöka utröna kopplingar mellan europeisering i EU:s medlemsländer och europaparlamentarikernas partigrupslojalitet. I teoridelen kommer därför att redogöras och argumenteras för dessa kopplingar. Dessutom kommer ”the going native thesis” att presenteras samt en beskrivning av allmänna uppfattningar bland forskare om betydelsen av andelen europaparlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen och vad det har för relevans för undersökningen i denna uppsats.

Europaparlamentet är ett exempel på ett representativt demokratiskt styre där väljare från varje medlemsland har röstat fram sina egna representanter i form av europaparlamentariker. Dessa representanter har till uppgift att framföra sina väljares åsikter i den politiska debatten på EU-nivå. För att denna typ av styre ska vara legitimt krävs därför en bra åsiktrepresentativitet. Det innebär att de politiska representanternas åsikter ska sammanfalla med de åsikter som finns bland deras väljare, något som borde uppnås genom det allmänna valet till europaparlamentet enligt representationsdemokratis grundtanke.⁹ Därmed är det rimligt att anta att europaparlamentarikernas åsikter stämmer någorlunda överrens med åsikterna som finns bland befolkningen i ursprungslandet, och att de värderingar som finns bland medlemsländernas invånare således även borde återfinnas bland europaparlamentarikerna.

Wessels hävdar att ett integrerat EU förutsätter att europaparlamentets ledamöter representerar den europeiska befolkningen som helhet snarare än specifika nationella intressen.¹⁰ Emellertid verkar det inte som att europaparlamentarikerna har tagit steget fullt ut i det avseendet, och det råder delade meningar bland dem om vilka de faktiskt är utsedda att representera. Enligt en undersökning om vilka som europaparlamentarikerna själva anser att de representerar svarade 67% att deras uppgift är att representera sina partiväljare, 70% anser att de ska representera sitt ursprungsland och 40% anser att de är representanter för hela EU:s befolkning.¹¹ Därmed verkar det som att de flesta europaparlamentariker anser att de främst bör representera sina nationella partiväljare och en

---

⁹ Bengtsson 2008: 71, 186

¹⁰ Wessels 1999: 209

minoritet anser att de ska ha hela EU:s befolknings bästa i åtanke när de röstar. Det finns således ett starkare band till väljarna i ursprungslandet än till EU:s invånare som helhet, vilket innebär att de flesta europaparlamentariker har med sig ett nationellt synsätt i den politiska debatten på EU-nivå. Europaparlamentet är därmed kanske inte fullt så europeiserad som det ofta anses vara.

Europeisering är en term som oftast används för att beteckna utvecklandet av institutioner på europeisk nivå, politiska strategier som inte begränsas av nationella gränser och utbredningen av en europeisk identitet. EU har vidtagit åtgärder för att stärka en gemensam europeisk identitet och en känsla av europeisk identifikation hos medlemsstaternas befolkning, framförallt bland yngre människor. I och med exempelvis det europeiska medborgarskapet är förhoppningen att EU:s befolkning ska uppleva en samhörighet med invånare i andra medlemsstater och känna sig som européer.¹² Detta är förmodligen ett försök att legitimera EU:s politiska integration och skapandet av gemensamma institutioner, eftersom det är svårt att upprätthålla en institutionell gemenskap på EU-nivå om inte befolkningen känner någon slags koppling till de övriga medlemsstaternas invånare som de delar dessa institutioner med.

EU:s strävan efter att skapa en gemensam europeisk identitet är visserligen inte helt enkel. Själva ordet identitet är komplext och det finns flera olika typer av identiteter, såsom exempelvis historiska, kulturella, konstitutionella och institutionella identiteter. Mayer och Palmowski hävdar att den absolut vanligaste formen av identifikation med en europeisk identitet grundar sig på EU och dess utformande av gemensamma institutioner, vilket gör att det inte nödvändigtvis finns en tydlig gemensam historisk och kulturell identitet som delas av EU:s alla invånare. Den europeiska identiteten blir istället institutionell.¹³ Europeisk identitet och nationell identitet är inte heller något som kan jämföras. En europeisk identitet kan exempelvis inte ersätta en nationell identitet, vilket innebär att de oftast samexisterar.¹⁴

Med europeisering menas i denna uppsats den subjektiva uppfattningen hos ett lands befolkning. Huruvida invånarna uppfattar det som en historisk, kulturell eller institutionell europeisk identitet kommer inte att analyseras, huvudsaken är att de kan uppge om de på något plan känner sig som européer. Eftersom europaparlamentarikerna har fått sina mandat direkt från befolkningen i ursprungslandet genom aktiva val är det rimligt att det är invånarnas självupplevda europeisering

---

¹¹ Hausemer 2006: 508

¹² Olsen 2002: 931, 932

¹³ Mayer och Palmowski 2004: 575

¹⁴ Risse 2001: 201-202

som har betydelse i detta fall, oavsett hur de skulle välja att kategorisera sin europeiska identitet. Varje EU-lands befolknings egna åsikter i frågan om huruvida de är européer eller inte kommer således att ligga till grund för medlemslänternas europeiseringsgrad.

Utifrån dessa beskrivningar av kopplingen mellan europaparlamentet och dess väljare i ursprungsländerna är det rimligt att anta att europeiseringsgraden i medlemsländerna återspeglas på de valda europaparlamentarikerna som därmed själva kan vara europeiserade i olika grad. Enligt åsiktsrepresentativiteten är det inte kontroversiellt att tänka att ett land med färre europeiserade invånare även borde ha färre europeiserade europaparlamentariker. Eftersom europeisering behövs för att legitimera institutioner på europeisk nivå är det förmodligen så att mer europeiserade europaparlamentariker är mer benägna att kompromissa med sina åsikter till förmån för partigruppsmajoritetens åsikter vid en omröstning. Det är detta som kommer att undersökas i uppsatsen, och därefter kommer vi att kunna förvissa oss om europeiseringen i ursprungslandet har betydelse för europaparlamentarikernas partigrupslojalitet eller inte.

Med "the going native thesis" menas att ju längre tid en europaparlamentariker har suttit i europaparlamentet, desto mer europeiserad blir han eller hon och röstar därmed i större utsträckning med sin partigrupp. Genom att befinna sig i unionens kärna och hela tiden uppleva den europeiska unionens utveckling på plats, samt interagera med europaparlamentariker från andra medlemsländer, utsätts dessa personer för en högre påverkan av den europeiska integrationen. Det skulle innebära att det inte är lika betydelsefullt vilket land som de ursprungligen kommer ifrån. Detta synsätt är ganska allmänt förekommande, men det har inte undersökts på djupet i alltför stor omfattning. Scully har emellertid utfört en empirisk undersökning av denna teori. Det han kom fram till var att det finns ett mycket litet stöd för att teorin stämmer, och att resultatet från undersökningen snarare pekar på att det är attityden i ursprungslandet och i det nationella partiet som avgör än hur länge europaparlamentarikern har suttit i europaparlamentet. Han pekar även på att andra undersökningar på samma tema har kommit fram till liknande resultat, vilket stärker trovärdigheten.¹⁵ Denna uppsats utgår från att detta empiriska material är korrekt, och kommer därför inte att gå in närmare på "the going native thesis". Scullys slutsats stödjer tanken att vilket ursprungsland en europaparlamentariker har är viktigt för att förstå varför vissa är partigrupslojala i stor utsträckning när andra parlamentariker inte är det. Mer exakt vilken egenskap i hemlandet som påverkar partigrupslojaliteten hos europaparlamentarikerna framkommer inte av Scullys undersökning. Denna uppsats har, som tidigare nämnts, ambitionen att ta reda på om just

europaiseringsgraden i ursprungslandet möjligtvis är något som har effekter på partigrupslojaliteten. Frågeställningen som undersöks och hypotesen som ska testas utgår därför i viss grad från Scullys resonemang om ”the going native thesis” bristande överensstämmelse med verkligheten.

Något som borde ha en stor inverkan på hur europaparlamentarikerna röstar är naturligtvis hur många europaparlamentariker i en partigrupp som kommer från samma ursprungsland. De större nationerna med många representanter har en bättre utgångspunkt i de interna förhandlingarna inom partigruppen och har därmed även lättare att få sin vilja igenom när den gemensamma partigruppslinjen ska utformas. Enligt rutinen i europaparlamentets beslutsfattande föregås oftast besluten i partigruppen av interna nationella diskussioner, framförallt mellan europaparlamentariker från samma nationella parti. Det innebär att de med många nationella partigruppskamrater därmed får ett övertag, och det är mer troligt att en enskild europaparlamentariker röstar i enlighet med partigruppens majoritet om hans eller hennes ursprungliga åsikt är densamma som den slutgiltiga partigruppslinjen. Ju fler europaparlamentariker från samma ursprungsland i samma partigrupp, desto större inflytande.¹⁶ Partigrupperna är visserligen olika starkt sammanhållna, något som påpekades redan i inledningen, vilket förmodligen kommer att ha betydelse för hur parlamentarikerna röstar. De med en tydlig ideologisk grundtanke har förmodligen lättare att hitta en gemensam partigruppslinje än de som till största del endast har en EU-kritisk grundsyn gemensam, något som framkommer i den korta presentationen av partigrupperna längre fram i uppsatsen.

Betydelsen av europeiseringsgraden i ursprungsländerna kommer att analyseras under kontroll för andelen europaparlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen. Anledningen till att just den variabeln har valts ut som kontrollvariabel i studien är för att det kan påverka effekterna som europeiseringsgraden har på partigrupslojaliteten. Om en stor andel av en partigrups parlamentariker kommer från samma ursprungsland finns självklart risken att partigruppens politik avspeglar vad just de europaparlamentarikerna anser eftersom de har ett stort inflytande när partigruppens gemensamma åsikter ska bildas, oavsett om de har en hög europeiseringsgrad eller inte. För att kontrollera betydelsen av denna variabel kommer även analyser att genomföras med den, både bivariata analyser och multivariata analyser där europeiseringsgraden och kontrollvariabeln undersöks gemensamt.

---

¹⁵ Scully 2002

¹⁶ Judge och Earnshaw 2003: 144

3.2 Tidigare forskning

I detta avsnitt kommer tidigare forskning med tillhörande empiriskt material för hur europaparlamentarikerna röstar i förhållande till sin partigrupp att presenteras. Simon Hix är en framstående forskare som har sysslat mycket med just europaparlamentet, hur sammanhållna partigrupperna är och vad som får parlamentarikerna att rösta som de gör. Det innebär att mycket av den forskning som har bedrivits på detta område är utförd av honom. Därför kommer den största delen av hänvisningarna till tidigare forskning i denna uppsats att vara studier som han har medverkat i. Emellertid kommer även kritik som riktats mot hans forskning att uppmärksammas för att skapa en jämvikt och öka trovärdigheten i de resonemang som utgår från den tidigare empiriska forskningen.

Attiná har kontrollerat hur sammanhållna partigrupperna var i den första och andra mandatperioden i europaparlamentet sedan det allmänna valet infördes 1979, vilket ger oss en inblick i hur sammanhållningen såg ut i europaparlamentet i ett tidigt skede. Han har använt sig av ett index-of-agreement (IA) för att illustrera sammanhållningen. Detta index grundar sig på hur många som röstade som majoriteten av sin partigrupp och hur många som röstade emot partigruppsmajoriteten samt de som valde lägga ner sin röst. Eftersom partigrupperna har ändrat form, slagits ihop, splittrats, nya har bildats och vissa har försvunnit så är det svårt att direkt applicera dessa resultat på det nuvarande parlamentet. Av de partigrupper som finns kvar i någon form konstateras exempelvis att den liberala gruppen (nuvarande ALDE) visar upp siffror på 77,2 respektive 69,5 för första och andra mandatperioden (ett IA på 100 tyder på total enighet i partigruppen). EPP visar upp siffror på 83,2 och 84,1, vilket är högre än ESP:s siffror på 65,8 och 62,2. Den kommunistiska partigruppen (nuvarande GUE) har en sammanhållning på 71,9 samt 71,2. Attiná fastställer att de två största partigrupperna (EPP och ESP) befinner sig på motsatta sidor av sammanhållningsindexet. EPP är den mest sammanhållna partigruppen i europaparlamentet samtidigt som ESP är den minst sammanhållna.¹⁷ Dessa siffror är visserligen framtagna genom en lite annorlunda metod än vad som använts av Vote Watch för den nuvarande mandatperioden, då alla partigrupper utom en ligger inom intervallet 86-97% sammanhållning.¹⁸ Skillnaderna mellan då och nu är dock så pass stora att de inte går att bortförklara med att olika metoder har använts, speciellt då metoderna är så snarlika som de är¹⁹. Utifrån det kan vi konstatera att partigrupperna har blivit mer sammanhållna sedan det första och andra parlamentsmandatet, det vill säga att fler och fler europaparlamentariker röstar som

---

¹⁷ Attiná 1990: 564, 574, 575

¹⁸ Nämdes kort i inledningen men presenteras mer utförligt i avsnittet "Kort presentation av partigrupperna"

¹⁹ Attiná 1990: $IA = ((\text{highest modality} - \text{sum of the other two modalities}) / \text{total number of votes}) * 100$
Vote Watch: $(Ja-Nej)/(Ja+Nej+Avstår\ från\ att\ rösta) = \text{sammanhållning i procent}$

majoriteten i partigruppen, något som även bekräftas av Andersson²⁰. Det innebär att något måste ha hänt sedan de första två mandatperioderna som förmodligen har påverkat partigrupslojaliteten i en positiv riktning. EU:s fördjupade integration och en ökad europeisering skulle kunna vara en bidragande faktor till detta.

I en undersökning av Hix från 2002 lyfter han fram tre förklaringar till varför europaparlamentarikerna väljer att rösta som de göra. Dels har de personliga ideologiska preferenser, dels måste de förhålla sig till partigruppens policylinje samt det nationella partiets åsikter. Om en parlamentariker enbart går på sin egen ideologiska övertygelse vid omröstningar är det avgörande hur nära partigruppens ideologiska inriktning ligger den personliga. Skulle åsikterna skilja sig åt är det den personliga åsikten som kommer att segra i detta fall. Det skulle även kunna vara så att partigruppen har stor makt över sina medlemmar. Speciellt de två största partigrupperna EPP och ESP har mycket att erbjuda parlamentariker som röstar i enlighet med partigruppens linje. I praktiken är det dessa två grupper som oftast styr hur resultatet av omröstningen blir, då de inkluderar över hälften av europaparlamentarikerna tillsammans. Nationella partier har visserligen fortfarande en viss kontroll över sina representanter i europaparlamentet. De har regelbundna möten med sina nationella partikollegor, och det är det nationella partiet som avgör om parlamentariker har möjlighet att bli omvalda eller inte i nästa val.²¹ De nationella partierna har emellertid dålig koll på hur deras parlamentariker röstar när de väl sitter i parlamentet²² och den lilla andelen registrerade omröstningar (33%²³) gör det ännu svårare. Hix kommer slutligen fram till att det ändå är det nationella partiets preferenser som styr i slutändan, vilket medför att de nationella partierna således har en starkare ställning i europaparlamentet än vad partigrupperna har.²⁴

Hix, Noury och Rolands studie från 2005 undersöker hur de registrerade omröstningarna från 1979 fram till 2001 har sett ut utifrån partigruppssammanhållning. De kommer fram till att partigrupperna har blivit mer sammanhållna sedan första mandatperioden, vilket ligger i linje med vad vi har konstaterat tidigare. De har valt att bland annat fokusera på den ideologiska sammanhållningen i partigrupperna enligt höger-vänsterskalan, samt hur europaparlamentets ökade makt har påverkat sammanhållningen. Det som de kommer fram till är att i takt med att partigrupperna blir mer sammanhållna så har den nationella sammanhållningen minskat. Röstningen i europaparlamentet

---

²⁰ Andersson 2004: 28

²¹ Hix 2002: 690, 691

²² Steunenberg och Thomassen 2002: 7

²³ Hix m.fl. 2009: 823

²⁴ Hix 2002: 696

har därmed blivit mer fokuserad på partigrupperna än på allmänna nationella influenser.²⁵ De har emellertid inte tittat på hur ledamöterna förhåller sig till sina respektive nationella partier. En annan slutsats som de drar är att partigruppens storlek har betydelse för partigruppssammanhållningen. Stora partigrupper är bättre på att disciplinera sina ledamöter än de mindre partigrupperna. Antalet nationella partier som finns representerade ska heller inte ha någon större betydelse för partigruppssammanhållningen enligt forskarna. Istället är det splittringen av ideologiska åsikter mellan partierna i gruppen som är av betydelse, då en större splittring av naturliga skäl gör det svårare att skapa en gemensam partigruppsslinje.²⁶

Det som deras studie kommer fram till är således att det är en stor del av europaparlamentarikerna inte röstar som majoriteten av parlamentariker från samma ursprungsland i omröstningarna. Det är istället partigruppen som spelar en avgörande roll. Emellertid kan det förklaras med att ledamöterna kan stå närmare partigruppen ideologiskt sett jämfört med hur nära de står andra parlamentariker från samma ursprungsland. Med tanke på variationen av partier som kommer från varje medlemsstat är det inte konstigt att det ser ut på det viset. Något som inte undersöks i denna studie är dock vad andelen av parlamentariker från samma ursprungsland i samma partigrupp har för betydelse för ledamöternas individuella partigruppsskärhållning. Det konstateras att det inte spelar någon roll hur många medlemsländer och nationella partier som representeras i en specifik partigrupp, utan det är snarare hur nära de står varandra ideologiskt som avgör. Dock borde det vara enklare för parlamentariker med många nationella partigruppsskamrater att få sin vilja igenom när partigruppens åsikter ska bildas eftersom de tillsammans får ett större inflytande. Det är bland annat det som denna uppsats ämnar att undersöka med kontrollvariabeln för att se om det möjligtvis är andelen europaparlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen snarare än europeiseringsgraden som styr partigruppsskärhållningen.

Hix, Noury och Roland har sedan gjort utförligare undersökningar om vad som mer kan ha påverkat partigruppssammanhållningen i den positiva riktningen som har uppmärksammats. De utgår från att det antingen bör vara partigrupperna som har blivit bättre på att tvinga sina parlamentariker att rösta tillsammans eller att det är de nationella partierna som numera vill att alla ledamöter i samma partigrupp bör rösta enhälligt av strategiska skäl även om det innebär att de får kompromissa med sina åsikter, och att de således påverkar sina egna representanter i europaparlamentet i den

---

²⁵ Hix m.fl. 2005: 209, 213, 219

²⁶ Hix m.fl. 2005: 226

riktningen.²⁷ Det som framkommer i denna studie är att i de fall som det nationella partiets åsikter och partigruppens åsikter skiljer sig åt från varandra är det mer troligt att parlamentarikern i fråga kommer att rösta emot partigruppen. Det är även av betydelse var på den ideologiska höger-vänsterskalan som en enskild parlamentariker respektive partigruppens genomsnitt ligger, då det är troligare att parlamentarikern kommer att rösta emot partigruppen om han eller hon avviker mycket från partigruppens ideologi oavsett var det nationella partiet står.²⁸

Coman har visserligen kritiserat denna studie och konstaterar att det finns många brister som bör uppmärksammas. Han anser att slutsatsen att de nationella partierna har större makt över sina europaparlamentariker än vad partigruppen har grundar sig på siffror som inte har tolkats på rätt sätt. Coman hävdar att Hix m.fl. i sin studie drar slutsatsen om att alla skillnader i ideologisk åsikt mellan partigruppen och det nationella partiet är till nackdel för partigruppen, och att det i sin tur betyder att det nationella partiet i slutändan har mer makt över parlamentarikerna än vad partigruppen har. Coman menar att det är inkorrekt då vi inte kan dra slutsatsen att en parlamentariker vars partigruppens åsikter skiljer sig från det nationella partiets åsikter oftare kommer att rösta mot partigruppen, bara att han eller hon troligtvis i högre utsträckning kommer att rösta emot både partigruppen och det nationella partiet. De faktorer som har undersökts som oberoende variabler påverkar oftast både partigruppens lojaliteten och lojaliteten till det nationella partiet på samma sätt. Ett exempel som ges är att enligt undersökningen är stora partigrupper är mer sammanhållna, samtidigt som parlamentarikerna i dessa grupper också är mer lojala till sitt nationella parti. Det kan förklaras både som att stora partigrupper har mer makt över sina parlamentariker, och som att de stora partigrupperna är mindre organiserade och därmed ger de nationella partierna större utrymme att påverka sina parlamentariker. Coman menar att eftersom partigruppen och det nationella partiet har liknande åsikter i de allra flesta omröstningarna innebär det att parlamentarikerna oftast är lojala mot både partigruppen och det nationella partiet.²⁹ Därmed är det svårt att dra några egentliga slutsatser om de är mer lojala mot partigruppen eller det nationella partiet när konflikt uppstår.³⁰

---

²⁷ Hix m.fl. 2007: 132

²⁸ Hix m.fl. 2007: 142, 143

²⁹ Coman 2009: 1100, 1101, 1105

³⁰ Problematiken med att klassificera huruvida en parlamentariker är lojal mot sitt nationella parti eller inte tas upp mer ingående i metoddelen och problemdelen. Där kommer det även en förklaring till varför fokus i den här uppsatsen enbart kommer att ligga på om parlamentarikerna avviker från partigruppens majoritet eller inte, och inte hur lojala de är till sitt nationella parti.

För att sammanfatta dessa tidigare forskningsresultat har det nationella partiet större betydelse för hur parlamentarikerna röstar än vad partigruppen har. Visserligen finns det mycket som tyder på att de större partigrupperna är bättre på att disciplinera sina parlamentariker än de små partigrupperna, men storleken kan även leda till brister i partigruppens organisationsförmåga. Parlamentarikerna röstar inte heller enligt den nationella majoriteten, men det framkommer inte om någon nationella egenskap möjligtvis påverkar hur parlamentarikerna förhåller sig till sina respektive partigrupper. Partigrupslojaliteten har ökat över tid, men det fastställs inte om det kan ha påverkats av ökad europeisering eller inte. Det som denna uppsats ämnar undersöka är om europeiseringsgraden i ursprungslandet möjligtvis påverkar parlamentarikernas lojalitet gentemot partigruppen. De resultat som har redovisats från tidigare undersökningar tyder även på att det finns kopplingar mellan de nationella partiernas ideologiska närhet eller avstånd till själva partigruppens ståndpunkt och hur sammanhållen partigruppen är. Däremot finns det inga resultat för om kontrollvariabeln, det vill säga andelen partigruppskamrater från samma ursprungsland, har någon betydelse för partigrupslojaliteten. Enligt forskare borde många parlamentariker från samma land ge dem ett starkare inflytande vid bildandet av den gemensamma ståndpunkten³¹ och därmed är det även troligare att de skulle ligga ideologiskt nära partigruppens slutliga åsikter. Även detta ska undersökas längre fram i uppsatsen för att se om det har större påverkan på partigrupslojaliteten än europeiseringen.

4. Metod

4.1 Material

Frågeställningen *”Är europaparlamentariker från mer europeiserade medlemsstater oftare lojala mot sin partigrupp än de som kommer från medlemsstater med mindre utbredd europeisering?”* kommer att undersökas genom en kvantitativ studie. Siffror som visar på lojalitet till partigruppen i europaparlamentet kommer att inhämtas från Vote Watch³². Vote Watch är en oberoende organisation som använder sig av europaparlamentets egna siffror för att på ett mer överskådligt sätt redovisa hur europaparlamentarikerna har röstat i olika frågor. Andledningen till att denna uppsats hänvisar till en sekundärkälla istället för primärkällan, det vill säga europaparlamentets hemsida, är att Vote Watch har räknat ut partigrupslojaliteten hos varje enskild europaparlamentariker och redovisat detta på sin hemsida. Det är just dessa siffror om partigrupslojalitet som kommer att ligga till grund för uppsatsens analyser, och därmed är Vote Watch en bättre källa för detta ändamål än vad europaparlamentet är. Undersökningen kommer att fokusera på det första året under

---

³¹ Judge och Earnshaw 2003: 144

³² Vote Watch – Activities of the members of the european parliament

mandatperioden 2009-2014, mer specifikt alla registrerade omröstningar mellan 2009-07-14 och 2010-07-14. Inget urval har gjorts utan alla parlamentariker som tillhör en partigrupp ingår i studien.³³ Det minimerar risken för statistiska felmarginaler.³⁴ De europaparlamentariker som är grupplösa kommer inte att inkluderas i studien eftersom de inte tillhör någon partigrupp och därmed inte har möjlighet att förhålla sig till någon sådan. Därmed är det enbart de parlamentariker som tillhör en partigrupp som det sedan kommer att kunna dras slutsatser om utifrån denna studie.

Partigrupslojalitet innebär att en europaparlamentariker röstar som majoriteten av europaparlamentarikerna i den egna partigruppen. Partigrupslojaliteten redovisas i siffror som är angivna i procent, där en partigrupslojalitet på 95% betyder att europaparlamentarikern i 95% av fallen har röstat i enlighet med majoriteten av medlemmarna i partigruppen. Vid en omröstning har europaparlamentarikerna tre val, antingen röstar de för förslaget (for), mot förslaget (against) eller så väljer de att rösta blankt (abstention). Om majoriteten i en partigrupp har röstat för ett förslag och en enskild parlamentariker i den partigruppen antingen röstar mot eller röstar blankt så räknas det som att han eller hon inte är lojal mot partigruppen. Det är endast de tillfällen som europaparlamentarikern har varit närvarande vid omröstningen som tas med i beräkningarna.³⁵

Vote Watch har även siffror som visar hur lojala varje europaparlamentariker är till sitt nationella parti. Eftersom partigruppens åsikter och det nationella partiets åsikter kan gå isär i vissa frågor och det då är av intresse att titta på hur europaparlamentarikern väljer att rösta i ett sådant läge (enligt partigruppens linje eller enligt det nationella partiets åsikter), kan det vara relevant att även titta på hur europaparlamentarikerna förhåller sig till det nationella partiet. Det finns emellertid problem med beteckningen lojalitet till det nationella partiet. Siffrorna som indikerar på lojalitet till det nationella partiet hänvisar till om parlamentarikern har röstat som majoriteten av parlamentarikerna som tillhör samma nationella parti. De som är ensam representant för sitt parti i europaparlamentet kommer således alltid att rösta i enlighet med det nationella partiet. Risken finns även att alla europaparlamentariker från samma nationella parti kan ha valt att rösta med partigruppen och mot det egna partiets preferenser, något som i sådana fall inte framkommer i statistiken. Det finns heller inget som talar för att ingen parlamentariker skulle rösta emot både partigruppen och det nationella partiet samtidigt, och dessa omständigheter framkommer inte av det empiriska underlaget vilket kan ge upphov till felaktiga tolkningar. Därmed kan inte de siffrorna användas för att konstatera ifall

---

³³ I statistiken som används som underlag till studien saknas uppgifter om tre europaparlamentariker från ESP (en från Rumänien och två från Spanien) samt en från EPP (från Ungern). Dessa är rapporterade som ”saknas” i undersökningen.

³⁴ Esaiasson m.fl. 2007: 206

europaparlamentarikerna har gått emot vad det nationella partiet anser i en fråga eller inte, och därför kommer fokus i denna uppsats istället att enbart ligga på huruvida europaparlamentarikerna röstar med eller mot partigruppen. Således går det i slutändan enbart uttala sig om hur partigrupslojala europaparlamentarikerna är, inte hur de har förhållit sig till sitt nationella partis ursprungliga åsikter och om de väljer antingen att rösta med partigruppen eller det nationella partiet vid en intressekonflikt mellan dessa parter.

För att undersöka hur europeiserad en medlemsstat är kommer fokus att ligga på den subjektiva uppfattningen hos invånarna. Som underlag för detta kommer Eurobarometers undersökning från 2010³⁶ att användas, där invånare i alla medlemsstater har fått uppge huruvida de uppfattar sig själva som européer eller inte. De personer som har uppgett att han eller hon känner sig som europé på något plan, vare sig det är kombinerat med en nationell tillhörighetskänsla eller inte, kommer i denna undersökning att betraktas som europeiserade. De som har uppgett att de ser sig själva som en person som enbart tillhör den egna nationaliteten, inte anser sig ha någon specifik identifikationstillhörighet, inte vet eller inte svarat på frågan kommer därmed att betraktas som icke europeiserade. Detta kommer sedan att redovisas i procent, då exempelvis en europeiseringsgrad på 50% innebär att 50% av de svarande i undersökningen som är medborgare i just det medlemslandet har uppgett att de känner sig som européer på något plan. Ländernas respektive europeiseringsgrad finns redovisade i tabell 4 i bilagan.

Kontrollvariabeln kommer att undersökas baserat på siffror från europaparlamentets hemsida³⁷. Där finns uppgifter om hur många mandat som varje medlemsland har och hur dessa är fördelade bland de olika partigrupperna. I denna undersökning har andelen parlamentariker från de olika medlemsländerna i varje partigrupp räknats om i procent, och det är den procentuella andelen som ligger till grund för analyserna. Detta redovisas i tabell 5 i bilagan.

4.2 Tillvägagångssätt

Siffrorna för partigrupslojalitet, europeiseringsgrad samt kontrollvariabeln kommer i resultat och analysdelen att jämföras med varandra i regressionsanalyser. Där kommer vi att kunna se om det finns något samband mellan variablerna eller inte. I den första analysen kommer det att undersökas

---

³⁵ Vote Watch

³⁶ Eurobarometer nr 73: 186

Frågan som ställdes i undersökningen var *"Inom den närmaste framtiden, ser du dig själv som...?"* och svarsalternativen var *"bara 'nationalitet' "* (exempelvis bara 'svensk'), *" 'nationalitet' och europé", "europé och 'nationalitet' "*, *"bara europé", "inget", "vägrar svara" samt "vet inte"* (egen översättning från engelska).

³⁷ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

ifall det stämmer att ju mer europeiserad en medlemsstats invånare är, desto troligare är det att europaparlamentariker från den staten röstar med sin partigrupp. Efter det ska det kontrolleras om det möjligtvis har större betydelse hur stor andel av partigruppens ledamöter som kommer från samma medlemsstat som den enskilde europaparlamentarikern. Kanske det inte är europeiseringen i hemlandet som påverkar hur parlamentarikerna röstar i förhållande till sin partigrupp utan snarare hur stort inflytande samtliga europaparlamentariker med samma ursprungsland (och som därmed för det mesta även har samma åsikter) har. Dessa båda analyser kommer även att brytas ned på partigruppsnivå, då skillnaderna mellan de olika partigrupperna kommer att användas för att förklara deras olika analysresultat. Slutligen kommer en multivariat analys att genomföras, där europeiseringsgraden kommer att testas mot partigrupslojalitet under kontroll för andelen europaparlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen. Även denna analys kommer att genomföras på partigruppsnivå.

Studien som genomförs i denna uppsats är av förklarande karaktär. Frågeställningen syftar till att undersöka om det finns ett samband mellan olika variabler och hur detta samband i sådana fall ser ut.³⁸ För att beskriva de samband som uppstår kommer sambandsmättet Pearsons r , eller mer specifikt det justerade r^2 , att användas. Det är ett sambandsmått som visar i hur stor utsträckning den oberoende variabeln kan förklara variationen i den beroende. Genom att även titta på b -koefficienten i regressionsanalysen kan vi se om sambandet mellan de undersökta variablerna är positivt eller negativt.³⁹ Eftersom frågeställningen är riktad till att undersöka huruvida parlamentariker från ett mer europeiserat land är mer benägna att vara partigrupslojala än sina kollegor från mindre europeiserade länder så är det främst ett positivt samband som förväntas framträda. Det framkommer även av hypotesen som presenterades i kapitel två. För kontrollvariabeln förväntas också ett positivt samband utifrån de teoretiska resonemang som framställdes i teoridelen.

4.3 Problem

Ett stort problem med denna typ av undersökning är de beslutsprocedurer som ledamöterna i europaparlamentet använder sig av. Den absolut vanligaste formen av beslutsfattande är genom handuppräckning, vilket innebär att det inte registreras hur de enskilda europaparlamentarikerna har röstat. Elektronisk omröstning används också, men det är inte alltid det registreras hur parlamentarikerna har röstat då heller. Det är först när en partigrupp (eller 32 enskilda

---

³⁸ Esaiasson m.fl. 2007: 394, 414

³⁹ Djurfeldt m.fl. 2003: 165, 168

parlamentariker) ansöker om ”roll-call voting” (registrerad elektronisk omröstning) som det i efterhand går att kontrollera hur de enskilda europaparlamentarikerna faktiskt har röstat. Detta sker oftast i samband med viktiga omröstningar, eller när medlemmarna i en partigrupp är väldigt eniga om hur de ska rösta eftersom det ser bra ut på papperet att hela gruppen är överrens.⁴⁰ Andelen av det totala antalet omröstningar som sker via registrerade omröstningar ligger på ungefär 33%.⁴¹ Det ställer till det för trovärdigheten för undersökningen, eftersom det inte är alla omröstningar utan bara ett urval som kan användas som underlag. Det finns risk för att urvalet inte är representativt för resterande omröstningar, speciellt om skälen till ansökningarna om registrerade omröstningar är strategiska för att framställa den egna partigruppen som starkt sammanhållen. Partigrupper har exempelvis en tendens att vara mindre sammanhållna i registrerade omröstningar som tillkommit på begäran av en annan partigrupp.⁴² Emellertid är det den informationen som finns att tillgå på området, vilket innebär att vi får göra det bästa av situationen. Dessutom är det de viktigaste omröstningarna som registreras, och därmed kan det argumenteras för att de slutsatser som kommer att kunna dras utifrån detta material hänvisar till de mest betydelsefulla omröstningarna i europaparlamentet. Således är det naturligtvis framförallt de registrerade omröstningarna som det kan dras några slutsatser om baserat på denna studie.

Ett annat viktigt problem med denna studie är att den inte tar hänsyn till om det nationella partiets åsikter ligger nära partigruppens åsikter.⁴³ Utifrån de siffror som används som statistiskt underlag för undersökningen framgår det inte hur ofta partigruppens åsikt och det nationella partiets åsikt skiljer sig åt. Det enda som framgår är i hur stor utsträckning som europaparlamentarikerna har röstat med partigruppen respektive det nationella partiet. Visserligen kan vi tolka det som att europaparlamentarikerna antingen röstar med partigruppen eller det nationella partiet, och att det är hur mycket partigrupslojaliteten och lojaliteten till det nationella partiet avviker från den totala lojaliteten på 100% som visar på i hur stor utsträckning som åsikterna går isär mellan partigruppen och det nationella partiet. Emellertid är det möjligt att europaparlamentarikern i fråga har röstat emot både partigruppen och det nationella partiet, alternativt röstat blankt, vilket gör att det inte är helt tillförlitligt att göra några sådana tolkningar. Statistiken som finns att tillgå om europaparlamentarikernas lojalitet till det nationella partiet är heller inte tillförlitliga för att vi ska kunna dra några allmängiltiga slutsatser. I och med att det enbart redovisar om de har röstat som majoriteten av sina nationella partikamrater så innebär det att de som ensamt representerar sitt

---

⁴⁰ Judge och Earnshaw 2003: 150

⁴¹ Hix m.fl. 2009: 823

⁴² Hix 2002: 693

⁴³ Coman 2009: 1099

nationella parti i partigruppen alltid kommer att vara lojala mot sin partigrupp till 100%, något som även påpekades i metoddelen.

Även om den idealiska situationen vore att vi skulle kunna urskilja de europaparlamentariker som har ett nationellt parti vars åsikter skiljer sig från partigruppens, så får vi nöja oss med att titta på vilka som röstar mot partigruppsmajoriteten. Det är dock befogat att antyda att de som i hög grad röstar emot sin partigrupp har ett nationellt parti som skiljer sig mycket åsiktmässigt från partigruppen, annars borde inte parlamentarikerna vara illojala mot partigruppen. Det som emellertid inte framkommer tydligt i statistiken är de europaparlamentariker vars nationella partis åsikter skiljer sig från partigruppens, men som ändå röstar enligt partigruppens linje. Det kan även vara ett tecken på en djupare europeisk integration om åsikterna i det nationella partiet och partigruppen ligger nära varandra, det vill säga att de nationella åsikterna har blivit mer europeiska. Den teorin kan visserligen omkullkastas om det visar sig att det är kontrollvariabeln (andelen europaparlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen) som har större betydelse för hur parlamentarikerna röstar, det vill säga att det är hur stort inflytande som europaparlamentarikerna har i partigruppen som spelar roll och inte europeiseringsgraden i ursprungslandet.

Användbarheten av materialet som ligger till grund för europeiseringsgraden i medlemsstaterna kan även diskuteras. Hur har de som deltagit i Eurobarometers undersökning tolkat frågan om de ser sig själva som européer eller inte? De som svarat att de känner sig som européer på något plan kanske inte nödvändigtvis menar att de känner en slags samhörighet med resten av Europas befolkning, enbart att de är européer eftersom de råkar vara bosatta i världsdelen Europa.⁴⁴ De som däremot svarat att de inte ser sig själv som européer kan kategoriseras som att han eller hon tar avstånd från att betraktas som europeiserade, eftersom de uppenbarligen inte ser sig själva som en del av Europa eller det europeiska folket på något sätt. Tanken med att uppmärksamma den subjektiva europeiseringskänslan hos EU:s medborgare är att det på något sätt speglar en samhörighetskänsla där de känner att de är en del av en identitet som sträcker sig över nationsgränserna. Eftersom EU:s institutioner är gränsöverskridande och en plats alla medlemsstater är del av något större så var syftet att hitta något motsvarande som spelade på medborgarnas identitet och möjligheten att identifiera sig med människor på ett gränsöverskridande sätt. EU:s institutioner har ansträngt sig mycket för att skapa en europeisk identitet bland EU:s befolkning eftersom det anses viktigt för legitimiteten för unionens institutioner.⁴⁵

---

⁴⁴ Mayer, Palmowski 2004: 578

⁴⁵ Olsen 2002: 931

Teorin om åsiktsrepresentation förutsätter att parlamentarikerna återspeglar sina väljares åsikter. För att representationsdemokratin i europaparlamentet ska vara legitim och uppnå sina mål om representativitet krävs ett högt valdeltagande.⁴⁶ Valdeltagandet i europaparlamentsvalet har sjunkit stadigt sedan det första allmänna valet 1979. Då låg valdeltagandet på 62% i genomsnitt för alla medlemsländer, år 2009 låg det på 43% i hela unionen.⁴⁷ Kan det låga valdeltagandet i europaparlamentsvalet medföra bristande representativitet bland ledamöterna? Kan de som faktiskt röstar betraktas som representativa för hela befolkningen? Europaparlamentsvalet anses ofta vara ett andrahandsval som inte är lika viktigt som de nationella valen. Attityden till EU är en avgörande faktor för om en person väljer att rösta i europaparlamentsvalet eller inte. De som exempelvis betraktar europaparlamentet som en institution med mycket makt att påverka röstar oftast i högre utsträckning än de som anser att parlamentet inte har en betydelsefull position. Emellertid behöver inte ett lågt valdeltagande betyda att representativiteten och legitimiteten blir lidande. Det är helt upp till om de som väljer att avstå från att rösta i alltför hög grad avviker åsiktsmässigt från de som faktiskt röstar, annars har det inte någon större betydelse för åsiktsrepresentativiteten.⁴⁸

5. Kort presentation av partigrupperna

Partigruppernas historia och ideologiska värdegrunder är faktorer som förmodligen har stor betydelse för hur sammanhållna grupperna är. De stora partigrupperna med en tydlig ideologisk inriktning har därför troligtvis lättare att skapa en sammanhållen partigruppelinje eftersom europaparlamentarikerna i de grupperna delar en gemensam ideologisk värdegrund. De nyare och mindre partigrupperna som kanske inte har en lika tydlig gemensam nämnare i sina politiska åsikter bör därmed även ha svårare att samsas om hur de ska ställa sig till olika omröstningsförslag. Därför kommer en kort redogörelse för de nuvarande sju partigrupperna i europaparlamentet och deras gemensamma ideologiska grundprinciper för att underlätta tolkningen av analysresultaten.

5.1 EPP

Europeiska folkpartiet (EPP) är den i nuläget största partigruppen med 264 ledamöter.⁴⁹ Under det första året av det nuvarande europaparlamentet 2009-2014 visade EPP upp en sammanhållning på 93% i alla registrerade omröstningar.⁵⁰ Partigruppen har funnits sedan innan det första allmänna valet till europaparlamentet 1979 och var redan då ganska sammanhållen. Ursprungligen var det en

---

⁴⁶ Judge och Earnshaw 2003: 76

⁴⁷ Statistiska Centralbyrån – Europaparlamentsval, valresultat

⁴⁸ Judge och Earnshaw 2003: 77, 78

⁴⁹ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

partigrupp för kristdemokratiska partier med tydligt federalistiska åsikter angående vilken utveckling det europeiska samarbetet borde ta. Partigruppen var tidigare sammanslagen med en annan partigrupp (Europademokraterna) och bildade då koalitionen EPP-ED.⁵¹ Parlamentarikerna som tillhörde ED delade inte EPP:s åsikter angående ett federalt Europa, och de spänningar som uppstod inom EPP-ED medförde att ED bröt sig loss och bildade partigruppen ECR inför senaste europaparlamentsvalet.⁵²

5.2 ESP

Europeiska socialdemokratiska partiet (ESP) är den näst största partigruppen med 186 ledamöter.⁵³ Under det första året av det nuvarande europaparlamentet hade ESP en sammanhållning på 94%.⁵⁴ ESP är precis som EPP en av de ursprungliga partigrupperna och är positiv till den europeiska integrationen. Den grundar sig på socialdemokratiska värderingar, och har varit ganska sammanhållen genom tiderna med tanke på vilka ideologiska skillnader som finns mellan socialdemokratiska partier i de europeiska länderna.⁵⁵

5.3 ALDE

Alliansen liberaler och demokrater för Europa (ALDE) är den tredje största partigruppen med 84 ledamöter.⁵⁶ Under det första året av det nuvarande europaparlamentet hade ALDE:s medlemmar en partigruppssammanhållning på 91% i de registrerade omröstningarna.⁵⁷ ALDE är den liberala partigruppen som tydligt förespråkar ett starkare EU med ökade befogenheter.⁵⁸ Gruppen är sammansatt av den tidigare liberala gruppen Europeiska liberala och reformistiska gruppen (ELDR) samt centerpartier från några medlemsländer.⁵⁹

5.4 De gröna

De gröna/Europeiska fria alliansen (De gröna/EFA⁶⁰) är fjärde största gruppen i europaparlamentet med 55 ledamöter.⁶¹ Det är den i nuläget mest sammanhållna partigruppen med en

---

⁵⁰ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁵¹ Judge och Earnshaw 2003: 130-133

⁵² European Conservatives and Reformist Group - About us

⁵³ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

⁵⁴ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁵⁵ Judge och Earnshaw 2003: 133-135

⁵⁶ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

⁵⁷ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁵⁸ Alliansen Liberaler och Demokrater för Europa - På din sida

⁵⁹ Andersson 2004: 38

⁶⁰ I denna uppsats endast betecknad som De gröna

⁶¹ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

partigruppssammanhållning på 97%.⁶² Europaparlamentariker från gröna partier röstades in i parlamentet första gången 1984, men det var först efter nästa val 1989 som partigruppen De gröna bildades. Gruppen har, som namnet antyder, fokus på miljöfrågor där beslut anses fattas bäst på en överstatlig nivå, samt driver en politisk linje med önskan om ökad europeisk integration.⁶³

5.5 ECR

Europeiska konservativa och reformister (ECR) är europaparlamentets femte största partigrupp och består av 54 ledamöter.⁶⁴ Sammanhållningen låg på 86% under nuvarande mandatperiodens första år.⁶⁵ Som tidigare nämnts är ECR en ny partigrupp som bildades inför valet 2009, då gruppen bröt sig loss från sitt samarbete med EPP. Det är en konservativ partigrupp som inte vill ha ett starkare och mer federalt EU, vilket var en av de största anledningarna till att gruppen ville bli självständig från EPP-ED-samarbetet. De vill visa upp en annan möjlig väg för EU att gå än den allmänt förekommande europeiska federaliseringsidén.⁶⁶

5.6 GUE

Europeiska förenade vänstern/Nordisk grön vänster (GUE/NGL⁶⁷) är den sjätte största partigruppen med 35 ledamöter.⁶⁸ Partigruppen har visat upp en sammanhållning på 84% under det första året av nuvarande mandatperioden.⁶⁹ GUE skiljer sig från de ovannämnda partigrupperna i och med att de inte betraktar sig som en variant av ett transnationellt parti utan kallar sig istället för en konfederal grupp, vilket medför att ledamöterna har större självständighet. Partigruppen består av partier med vänsterideologier som ofta är EU-kritiska och har haft svårt att samsas om en gemensam partigruppsslinje genom åren. Gruppen har tidigare splittrats i olika delar som sedan 1994 har gått samman igen.⁷⁰

5.7 EFD

Frihet och demokrati i Europa (EFD) är den minsta partigruppen i nuläget med 30 ledamöter.⁷¹ De hade en partigruppssammanhållning på 49% under mandatperiodens första år.⁷² EFD är, precis som

---

⁶² Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁶³ The Greens – European Free Alliance in the European Parliament - History

⁶⁴ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

⁶⁵ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁶⁶ European Conservatives and Reformist Group - About us

⁶⁷ I denna uppsats endast betecknad som GUE

⁶⁸ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

⁶⁹ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁷⁰ Andersson 2004: 41-42

⁷¹ Europaparlamentet – Dina ledamöter/Register

⁷² Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

ECR, en ny partigrupp för denna mandatperiod. De vill att EU endast ska vara ett samarbete mellan suveräna stater, och motsätter sig utökad europeisk integration samtidigt som de hävdar att de inte finns något gemensamt europeiskt folk.⁷³

6. Resultat och Analys

I analysen kommer först en bivariat regressionsanalys att genomföras för att ta reda på hur europeiseringen i europaparlamentarikernas ursprungsland påverkar deras partigrupslojalitet. Sedan kommer en ny bivariat analys med kontrollvariabeln att undersöka hur andelen europaparlamentariker i partigruppen från samma ursprungsland påverkar europaparlamentarikernas partigrupslojalitet. Slutligen kommer en multivariat analys att redovisas för hur den oberoende variabeln och kontrollvariabeln påverkar den beroende variabeln tillsammans. Alla analyser kommer även att brytas ned på partigruppsnivå för att vi ska få en överblick över skillnader mellan de olika partigrupperna, och för att möjligtvis kunna hitta förklaringar till varför dessa olikheter har uppstått.

6.1 Europeiseringsgraden i ursprungslandets påverkan på partigrupslojaliteten

I tabellen över regressionsanalysen för förhållandet mellan partigrupslojalitet och europeiseringsgrad i ursprungslandet (tabell 1 i bilagan) kan vi se att det finns ett positivt linjärt samband mellan variablerna, om än detta samband är svagt (det justerade r^2 -värdet är 0,052). I graf 1 som visar detta samband kan vi se att det finns vissa indikationer som tyder på att det är fler av de parlamentariker som kommer från mindre europeiserade länder som väljer att gå emot partigrupslinjen. Detta gäller framförallt Storbritannien som är det enda landet som har en europeiseringsgrad på 28%⁷⁴, vilket innebär att alla parlamentariker som har värdet 28 i graf 1 har Storbritannien som ursprungsland. Samtidigt är de som kommer från mer europeiserade länder mer lojala sin partigrupp. Här kan vi se Luxemburg som ett exempel på ett väldigt europeiserat land, det enda landet som har 74% europeiserade invånare och med parlamentariker som är ganska partigrupslojala. Samtidigt kan vi se en stor spridning inom länderna. Även här är Storbritannien ett tydligt exempel med många europaparlamentariker som ligger väldigt nära partigrupslinjen, samtidigt som det finns många andra europaparlamentariker från Storbritannien som avviker mycket från partigrupslinjen, den mest extrema ligger nere på 43,18%.⁷⁵

---

⁷³ Europe of Freedom and Democracy - Political platform

⁷⁴ Se tabell 4 i bilagan för information om medlemsländernas europeiseringsgrad

⁷⁵ Vote Watch - Activities of the members of the european parliament

Det linjära sambandet är emellertid väldigt svagt och genom att titta grafen ser vi att det skulle kunna finnas ett exponentiellt samband mellan variablerna. Istället för att sambandet mellan europeiseringsgrad och partigrupslojalitet skulle se ut som en rak linje kan sambandet istället bilda en kurva som ökar mer i början för att sedan plana ut. Det testar vi genom att logaritmera den oberoende variabeln europeiseringsgrad i ursprungslandet och göra en regressionsanalys med denna nya variabel. När en variabel logaritmeras kan det inte bara medföra ett starkare samband, det förändrar även hur detta samband ska tolkas. Istället för att den oberoende variabeln ska påverka den beroende lika mycket hela tiden, så innebär sambandet med en logaritmerad oberoende variabel att ökningen i den oberoende variabeln istället ska tolkas i procent och ökningen i den beroende variabeln ska tolkas i absoluta tal. Förändring på en låg nivå får då även en större betydelse än förändringen på en hög nivå.⁷⁶ Det betyder i det här fallet att istället för att sambandet ser ut som en rak linje där ökningen i europeiseringsgrad konstant genererar lika stor ökning i partigrupslojalitet, så har ökningen i europeiseringsgrad en större påverkan på partigrupslojaliteten ju lägre europeiseringsgraden är till att börja med, och att en ökning i europeiseringsgrad har mindre betydelse för partigrupslojaliteten när europeiseringsgraden är hög redan från början. Resultatet av regressionsanalysen för den logaritmerade variabeln redovisas i tabell 1, och vi ser därmed att det finns ett lite starkare positivt samband mellan europeiseringsgraden i ursprungslandet och europaparlamentarikernas partigrupslojalitet (det justerade r^2 -värdet är 0,056) i denna analys än i den linjära regressionsanalysen. Sambandet är visserligen fortfarande väldigt svagt.

Europeiseringsgradens påverkan på partigrupslojaliteten har således en avtagande effekt, och har störst effekt för de parlamentariker med ursprungsländer vars europeiseringsgrad är låg. I takt med att europeiseringsgraden i ursprungslandet ökar blir ökningen i partigrupslojalitet mindre. I detta fall innebär det att en europaparlamentariker från ett land med en ursprunglig europeiseringsgrad på 30% som sedan ökar till 33% (total ökning på 3 procentenheter vilket innebär en ökning på 10% från det ursprungliga värdet på 30%) borde öka sin partigrupslojalitet med $8,021/10 = 0,8021$ enheter, det vill säga att partigrupslojaliteten ökar med ungefär 0,8 procentenheter. För en parlamentariker som kommer från ett ursprungsland med en europeiseringsgrad på 50% måste europeiseringsgraden öka med 5 procentenheter (vilket motsvarar en ökning på 10% från ursprungliga värdet på 50%) för att den absoluta förändringen i partigrupslojalitet ska vara lika hög som i det förstnämnda exemplet. Visserligen är sambandet fortfarande väldigt svagt, ett justerat r^2 -värde på 0,056 tolkas som att europeiseringsgraden i parlamentarikernas ursprungsland kan

---

⁷⁶ UCLA Academic Technology Services - How can I interpret log transformed variables in terms of percent change in linear regression?

förklara hur partigrupslojala de är till 5,6%. Denna nya analys med en logaritmerad oberoende variabel medför därför ingen revolutionerande ändring av vår syn på hur stor europeiseringsgradens påverkan på partigrupslojaliteten är.

Om vi istället tittat på hur europeiseringsgraden påverkar partigrupslojaliteten på partigruppsnivå ser vi att det endast är partigrupperna ECR och EFD som visar upp signifikanta samband mellan europeisering och partigrupslojalitet. Analyser har gjorts med både den oberoende variabeln som visar ländernas europeiseringsgrad i ursprunglig form samt även analyser där den oberoende variabeln är logaritmerad för att testa om det kan finnas ett starkare samband. Nedbrutet på partigruppsnivå verkar det som att det i de flesta partigrupper inte finns några tydliga kopplingar mellan europeiseringsgraden i ursprungslandet och hur partigrupslojala parlamentarikerna är. De två partigrupper som trots allt visar upp signifikanta resultat är visserligen intressanta att titta närmare på. ECR visar upp ett mycket tydligare samband (justerat $r^2 = 0,220$ för regressionsanalysen med den logaritmerade oberoende variabel) än vad analysen av alla europaparlamentariker fick. Emellertid är sambandet negativt, vilket är en mycket förvånande upptäckt med tanke på de teorier som har lagts fram och det går även emot hypotesen som prövas. Det innebär således att ju mer europeiserad ett medlemsland är, desto troligare är det att dess europaparlamentariker som tillhör ECR röstar emot sin partigrupp. Dock avtar effekten av europeisering ju mer europeiserat ett land är. Detta resultat är svårt att förklara eftersom det går emot de förväntningar som den tidigare argumentationen har gett upphov till. En möjlig tolkning skulle kunna vara att eftersom partigruppen består av konservativa partier som är emot ett fördjupat europeiskt samarbete⁷⁷ så är partigruppslinjen präglad av åsikter som kanske inte kan betraktas som typiskt europeiska. Det kan i sin tur innebära att de som kommer från mer europeiserade länder oftare har en åsikt som skiljer sig från den som majoriteten i partigruppen har eftersom partigruppslinjen inte är utformad enligt ett typiskt europeiserat tänkande. Eftersom ECR är en EU-kritisk grupp innebär det att parlamentarikerna till största del förmodligen också är EU-kritiska. De kan därmed komma från europeiserade länder men samtidigt representera den icke europeiserade befolkningen.

EFD, den andra partigruppen som visade upp signifikanta siffror, har ett resultat som är ECR:s raka motsats trots att även EFD är emot ett mer överstatligt EU.⁷⁸ För EFD är det justerade r^2 -värdet 0,404 för regressionsanalysen med en logaritmerad oberoende variabel, och analysen tyder därmed

---

⁷⁷ European Conservatives and Reformist Group - About us

på ett starkt positivt samband. EFD är visserligen en speciell partigrupp som mest verkar ha sitt motstånd till ett mer överstatligt EU som en gemensam nämnare, till skillnad från ECR som har en gemensam konservativ grundideologi. Partigruppssammanhållningen ligger nere på 49%, i princip så splittrad som den kan vara, vilket kan jämföras med ECR:s siffror på 86%.⁷⁹ Det verkar därmed som att EFD:s parlamentariker inte fäster så stor vikt vid vad resten av partigruppens ledamöter tänker rösta på, utan istället röstar de enbart som de själva anser är bäst oavsett vad resten lägger sin röst på. Eftersom gruppen egentligen enbart bygger på att dess medlemmar är EU-kritiska är det inte så uppseendeväckande att de inte försöker skapa en gemensam europeisk ståndpunkt. I och med den splittrade partigruppsskulturen som återfinns i EFD så kanske det inte är klokt att lägga alltför stor vikt vid europeiseringsgradens påverkan på partigruppsskjalitet, eftersom det inte verkar som att de anstränger sig speciellt mycket för att skapa en gemensam åsikt som de sedan kan förhålla sig till. Det här är ett problem som kan uppstå i statistiska undersökningar av två variablers samband. Det kan vara svårt att avgöra om det samband som framträder beror på ett verkligt orsakssamband, eller om det beror på andra tillfälligheter och istället är ett exempel på ett skensamband.⁸⁰ Dock går det inte att förneka att parlamentariker från mer europeiserade länder i större utsträckning röstar med partigruppen i just EFD, men det är oklart om det verkligen beror på europeiseringen eller inte. Europeiseringsgraden skulle mycket väl kunna påverka parlamentarikernas röstningsbeteende, men ett justerat r^2 -värde på 0,404 är väldigt högt och det är inte rimligt att tänka sig att en enda faktor skulle påverka i så hög utsträckning. Således kan europeiseringen påverka, men knappast så mycket som analysen visar. Eftersom EFD är en så pass speciell grupp skulle det inte skada att göra ytterligare studier på den för att se vilka faktorer det är som har störst betydelse vad gäller röstningsbeteende. Då det är en ny partigrupp så finns det inte mycket forskning på området ännu, och dessa analysresultat öppnar upp för vidare studier.

Att det inte fanns ett tydligt samband inom alla partigrupper kan förklaras med att det var alldeles för små urval för att sambandet skulle kunna urskiljas. Det kan även vara så att europeiseringens påverkan inte är lika stark i alla partigrupper. De interna nationella variationerna inom partigrupperna är även något som bör tas i beaktande, och det ställer naturligtvis till det när ett samband mellan europeiseringsgrad och partigruppsskjalitet ska testas. Att de övriga partigrupperna inte visade upp signifikanta siffror i regressionsanalysen innebär att vi inte med säkerhet kan säga att de samband som hittats för dem inte har uppkommit av slumpen. Med tanke på vilket samband som ECR visade upp borde även andra partigrupper som är EU-kritiska, såsom GUE, ha fått

---

⁷⁸ Europe of Freedom and Democracy - Political platform

⁷⁹ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

liknande resultat. I alla fall om förklaringen till det oväntade resultatet, att partigruppsslinjen formas av icke-europeiska åsikter och att det således är de parlamentariker som kommer från mindre europeiserade länder som är mer partigrupslojala, ska stämma. GUE visade inte upp några signifikanta resultat alls, vilket innebär att det inte går att uttala sig om ett eventuellt samband mellan europeisering och partigrupslojalitet. GUE är dock en av de mer speciella partigrupperna. Visserligen inte lika splittrad som EFD, men de hävdar att de bara är en konfederal grupp som ger sina ledamöter väldigt fria tyglar.⁸¹ I likhet med vad som lyftes fram i stycket om EFD, att partigruppens splittrade natur gör det svårt för europeiseringen att påverka partigrupslojaliteten eftersom det inte alltid finns en tydlig partigruppsslinje, så borde kanske inte just europeiseringsgraden ha så stor påverkan i GUE heller även om den analysen hade visat på signifikanta resultat. Att det inte fanns något signifikant samband i partigrupperna ESP, ALDE och De gröna är därför märkligare. Dessa tre partigrupper är alla för en fördjupad europeisk integration, och således borde den partigruppsslinje som utformas i respektive partigrupp präglas av ett europeiserat tänkande, något som borde stämma överrens med vad de mer europeiserade parlamentarikerna tycker i de flesta frågor. De är visserligen ganska sammanhållna i nuläget (mellan 91% och 97%⁸²), vilket är ett slags bevis på att europeiseringen ändå har satt sina spår.

När alla parlamentariker granskades får vi emellertid ett signifikant resultat som visade på ett positivt samband som stödjer den hypotes som formulerades i inledningen. Så som redan har diskuterats tidigare i detta avsnitt är sambandet visserligen väldigt svagt, men det existerar likväl. Utifrån de teorier som beskrevs och argumenterades för i teoridelen är det rimligt att anta att det finns en viss koppling mellan europeiseringsgraden i parlamentarikernas ursprungsland och deras vilja att rösta som sin partigrupp, oavsett om det handlar om att partigruppens och parlamentarikernas åsikter sammanfaller redan från början eller om parlamentarikern är villig att anpassa sig efter partigruppens gemensamma vilja. Genom den analys som genomförts verkar det därmed som att hur europeiserade invånarna i ett EU-land är har någorlunda betydelse för i hur stor utsträckning deras valda representanter i europaparlamentet röstar med sin partigrupp, eller mer specifikt att ju större andel i befolkningen som anser sig vara européer, desto troligare är det att europaparlamentarikerna från det landet röstar som majoriteten i sin partigrupp. Sambandet var även relativt, och har större påverkan ju lägre europeiseringsgraden i ett land är.

---

⁸⁰ Djurfeldt m.fl. 2003: 144

⁸¹ Andersson 2004: 41-42

⁸² Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

6.2 Andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppens påverkan på partigruppslojaliteten

I regressionsanalysen för kontrollvariabeln (andelen parlamentariker från samma ursprungsland i den egna partigruppen) får vi ett anmärkningsvärt resultat, vilket gör att den inte har samma betydelse som det var förutspått att den skulle ha. Resultatet visas i tabell 2 i bilagan. Till skillnad från vad som argumenterades för i teoridelen, att ju fler parlamentariker som kommer från samma ursprungsland desto större inflytande har de över den slutgiltiga partigruppslinjen och därmed troligtvis även kommer att rösta i enlighet med partigruppsmajoriteten, så verkar det som att sambandet är det motsatta. Det justerade r^2 -värdet för alla parlamentariker är 0,054, och en negativ b-koefficient tyder på ett negativt samband. Det kan tolkas som att ju fler nationella partigruppskamrater en parlamentariker har, desto mindre troligt är det att han eller hon röstar med partigruppen. Detta resultat stämmer inte alls överrens med vad som förväntades av analysen, även om sambandet som framkommer är svagt. Det finns inget som stödjer att det skulle finnas ett sådant samband, eftersom det är högst osannolikt att det skulle vara just avsaknaden av nationella partigruppskamrater som får parlamentarikerna att rösta med sin partigrupp. Troligtvis är det någon bakomliggande faktor som spelar större roll, men som inte framkommer av denna analys. Därmed skulle det kunna vara ett skensamband.⁸³

Genom att titta på graf 2 i bilagan som visar detta samband grafiskt ser vi att det finns en viss tendens bland de med stor andel nationella partigruppskamrater att vara mindre partigruppslojala. Eftersom det rör sig om ett fåtal länder som har ovanligt många mandat i vissa partigrupper så kan det emellertid bero på någon annan faktor som inte framkommer här. Exempelvis har Storbritannien 36,67% av mandaten i EFD. De brittiska ledamöterna i EFD (det vill säga alla parlamentariker som har värdet 36,67% i graf 2) verkar vara särskilt benägna att rösta emot partigruppen. Det skulle naturligtvis kunna bero på Storbritanniens låga värde på europeiseringsskalan (28%⁸⁴) och orsakar därmed ett skensamband här.

Det samband som visas i regressionsanalysen mellan den beroende variabeln och kontrollvariabeln är visserligen ett svagt. Det tyder också på att det inte är ett uppenbart samband i vilket fall som helst, och resultatet kan tolkas som ett skensamband eftersom det inte finns teoretiska belägg som styrker ett sådant påstående. Istället skulle det kunna vara så att parlamentariker från de mindre medlemsländerna, som oftare också har en mindre andel nationella partigruppskamrater i

---

⁸³ Djurfeldt m.fl. 2003: 144

⁸⁴ Se tabell 4 i bilagan

partigruppen än vad de stora länderna har⁸⁵, är mer benägna att rösta med partigruppen. Det skulle kunna vara en förklaring till detta oväntade resultat av regressionsanalysen. En annan förklaring skulle dock kunna vara att de med många nationella partigruppskamrater känner att de har ett stöd bland dessa och därmed vågar behålla sin ursprungliga åsikt om den skulle krocka med partigruppens. En ensam parlamentariker skulle därmed kanske lättare falla för grupptricket och rösta med partigruppsmajoriteten, vilket skulle medföra att resultatet i analysen stämmer. Den förklaringen känns emellertid ganska långsökt.

Om vi istället tittar på vilket resultat analysen fick på partigruppsnivå är det däremot andra tendenser som uppkommer. Visserligen är det bara tre partigrupper, EPP, De gröna och ECR som visar upp signifikanta resultat. Dessa resultat är dock i enlighet med vad som argumenterades fram i teoridelen, det vill säga att sambandet är positivt och att det innebär att ju fler nationella partigruppskamrater som en parlamentariker har, desto troligare är det att han eller hon röstar i enlighet med partigruppsmajoriteten. Det starkaste sambandet finns inom EPP (justerat $r^2 = 0,157$). EPP är den största partigruppen som har funnits med redan från start och har därmed haft tid att skapa sina egna gemensamma gruppvärderingar. Sammanhållningen i gruppen ligger på 93%⁸⁶, vilket är ganska högt. När partigruppens åsikter i en fråga ska formuleras är det inte konstigt om de stora länderna med många ledamöter har en fördel i förhandlingarna. Alla medlemsländer utom Storbritannien finns representerade, och de stora staterna Tyskland, Italien, Frankrike och Polen dominerar med mellan 10% och 16% av platserna vardera.⁸⁷ Tillsammans står de för över hälften av alla mandat i EPP (50,57%) vilket ger dem ett bra utgångsläge i bildandet av partigruppsmajoriteten. I denna partigrupp har således andelen parlamentariker från samma ursprungsland en ganska stor betydelse för hur de enskilda parlamentarikerna röstar.

Även partigruppen De gröna har signifikanta siffror att visa upp från analysen, med ett justerat r^2 -värde på 0,106. Det sambandet är också positivt, och det stämmer väl överrens med vad de flesta forskare anser. Partigruppen är för övrigt den mest sammanhållna (97%⁸⁸). I De gröna är det Frankrike och Tyskland som har flest ledamöter. De står för en fjärdedel av mandaten var för sig (båda har 24,45% av platserna vardera⁸⁹), vilket medför att de tillsammans är väldigt nära att utgöra en majoritet av de totala europaparlamentarikerna i De gröna. Att det har betydelse för om

---

⁸⁵ Se tabell 5 i bilagan

⁸⁶ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁸⁷ Se tabell 5 i bilagan

⁸⁸ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

⁸⁹ Se tabell 5 i bilagan

parlamentarikerna kommer att rösta med eller mot partigruppsmajoriteten är därför inte svårt att tänka sig.

ECR är den sista partigruppen som har signifikans i regressionsanalysen. Dess justerade r^2 -värde visar på 0,129. Fördelningen av mandat mellan länderna är oerhört skev i just ECR, eftersom Storbritannien ensam står för hela 46,30% av mandaten.⁹⁰ Det innebär att ett enda land nästan har uppnått majoritet i partigruppen, vilket uppenbarligen verkar ha en påverkan på parlamentariskens partigrupslojalitet.

Att kontrollvariabeln, andelen parlamentariker från samma ursprungsland, inte har någon signifikant betydelse i resterande grupper är förvånande. I GUE exempelvis har europaparlamentariker från Tyskland 22,86% av platserna och de franska och Portugisiska ledamöterna har 14,29% vardera.⁹¹ Tillsammans har parlamentarikerna från dessa tre medlemsstater över hälften av alla mandat, något som utifrån vad som konstaterats om de tidigare grupperna borde ha en påverkan på resultatet i analysen. Därmed kan vi konstatera att generellt sett så finns det inget samband mellan andelen parlamentariker från samma ursprungsland och partigrupslojalitet i europaparlamentet. Det samband som påvisades i studien har inget teoretiskt stöd, vilket gör att det troligtvis handlar om ett skensamband. Emellertid finns det ganska tydliga samband för tre av partigrupperna, EPP, De gröna samt ECR. Det innebär att inom dessa tre partigrupper är de parlamentariker med många nationella partigruppskamrater mer partigrupslojala än de som har få eller inga parlamentariker från samma land i partigruppen.

6.3 Multivariat analys

I den multivariata analysen testas hur den oberoende variabeln (europeiseringsgrad) påverkar den beroende variabeln under inflytande av kontrollvariabeln (andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen). För de bivariata analyser som gav ett högre justerat r^2 -värde för en logaritmerad oberoende variabel kommer även motsvarande analys i den multivariata analysen att utgå från den logaritmerade oberoende variabeln.⁹² Det som kan utläsas ur tabellen som redovisar den multivariata analysen är att tillsammans kan europeiseringsgraden i ursprungslandet och andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen förklara 8,2% av hur partigrupslojala europaparlamentarikerna är. Det är fortfarande ett relativt svagt samband där

---

⁹⁰ Se tabell 5 i bilagan

⁹¹ Se tabell 5 i bilagan

⁹² I detta fall de multivariata analyserna för alla partigrupper, ECR och EFD. Den variabel som har logaritmerats är den som betecknar ”europeiseringsgraden”. Se tabell 3 i bilagan

europiseringens graden har en positiv påverkan på partigrupslojaliteten och kontrollvariabeln har en negativ påverkan. Som tidigare konstaterats är förmodligen det sistnämnda sambandet ett skensamband⁹³, eftersom det inte är troligt att just avsaknaden av nationella partigruppskamrater skulle medföra att partigrupslojaliteten ökade.

Inom de olika partigrupperna ser det annorlunda ut. Endast EPP och EFD har fått signifikanta resultat för båda b-koefficienterna i den multivariata analysen. I EPP:s fall är sambandet förhållandevis starkt, 16,8% av variationen i partigrupslojalitet kan förklaras med den undersökta oberoende variabeln och kontrollvariabeln. Det är kontrollvariabeln som har en starkare påverkan, det vill säga andelen parlamentariker från samma ursprungsland, och den första oberoende variabeln drar ner värdet på partigrupslojaliteten en aning. Eftersom den bivariata analysen av EPP visade ett relativt starkt samband mellan andelen parlamentariker från samma ursprungsland och partigrupslojalitet är det inte oväntat att det skulle ha en stor betydelse även i den multivariata analysen. Vad som är värt att notera är att det blir ett signifikant samband även för europiseringens graden i den multivariata analysen, trots att sambandet inte var det i den bivariata analysen. Det som är förvånande är emellertid att i just denna partigrupp så har europiseringens graden en negativ påverkan, det vill säga att ju mer europeiserad en stat är, desto mindre troligt är det att dess europaparlamentariker röstar med partigruppen. Sådana tendenser kunde vi inte se i den bivariata analysen, även om det testet inte var signifikant för just EPP.

För EFD, som också hade signifikanta resultat, kan partigrupslojaliteten förklaras av de två oberoende variablerna till 81,8%. Det är en väldigt hög siffra för bara två variabler, och det finns en stor risk för att det samband som vi kan urskilja endast är ett skensamband. Precis som konstaterades i den första bivariata analysen så är det troligt att den lösa strukturen på EFD:s samarbete medför att det förmodligen är det nationella partiets intressen som styr oavsett vad övriga medlemmar i partigruppen anser i en fråga, och det verkar inte finnas någon strävan efter att skapa en gemensam partigruppslinje. Eftersom sammanhållningen i partigruppen ligger nere på 49%⁹⁴ är det uppenbart att tanken med partigruppen förmodligen inte är att fungera som ett transnationellt parti med gemensamma ståndpunkter. Att rösta med eller mot partigruppen har därmed inte någon stor innebörd, då det antagligen inte är ett aktivt val bland parlamentarikerna att vara partigrupslojala eller inte. Istället röstar de förmodligen som de själva (eller snarare det nationella partiet) anser är bäst, och det beror snarare på slumpen om de sedan är partigrupslojala eller inte.

---

⁹³ Djurfeldt m.fl. 2003: 144

⁹⁴ Vote Watch – Cohesion rates of EPGs

Det kan konstateras att uppenbarligen röstar de parlamentariker som kommer från mer europeiserade länder och har många nationella partigruppskamrater oftare med partigruppen än de som kommer från mindre europeiserade länder och har få eller inga nationella partigruppskamrater. Det är emellertid svårt att avgöra om det verkligen har så oerhört stor effekt på röstningsbeteendet som analysen visar, eller om det till stor del är ett skensamband som visas. Då partigruppen är ny för denna mandatperiod är ytterligare forskning nödvändig för att få bättre kunskaper om dessa frågor.

Partigruppen De gröna har fått ett signifikant samband för kontrollvariabeln, det vill säga andelen parlamentariker från samma land, men inte för den oberoende variabeln som står för europeiseringsgraden i ursprungslandet. Sambandet var emellertid starkare för kontrollvariabeln i den bivariata analysen, något som indikerar på att europeiseringsgraden inte bör tas hänsyn till när det specifikt handlar om partigruppen De gröna. För partigruppen ECR är bara sambandet signifikant för europeiseringsgraden, trots att de båda tidigare bivariata analyserna var signifikanta var för sig. Europeiseringsgraden har även i denna analys en negativ påverkan på partigruppslojaliteten. Utifrån det kan vi konstatera att andelen parlamentariker från samma ursprungsland inte har någon betydelse om vi även räknar med europeiseringsgraden. Resultaten för ESP, ALDE och GUE är precis som tidigare inte signifikanta, vilket innebär att vi inte med säkerhet kan säga att det finns ett samband mellan de undersökta variablerna. Det tyder på att partigruppslojaliteten i dessa partigrupper styrs av något annat. När alla parlamentariker analyseras däremot så verkar det finnas stöd både för att europeiseringsgraden har en positiv påverkan på partigruppslojaliteten och att andelen parlamentariker från samma ursprungsland har en negativ påverkan. Som argumenterats för tidigare så är det dock mycket som tyder på att det sistnämnda är ett skensamband.

7. Slutsats och vidare forskning

7.1 Slutsats

De slutsatser som kan dras utifrån denna undersökning är således att europeiseringsgraden i ursprungslandet medför att europaparlamentarikernas partigruppslojalitet ökar till en viss grad. Påverkan är dock relativ och är större ju lägre europeiseringen i ursprungslandet är. Med undantag för ECR som visade upp tydliga tendenser att påverkas av europeiseringsgraden i motsatt riktning, så finns det således inte belägg för att förkasta den hypotes som lades fram i kapitel två, det vill säga att mer europeiserade medlemsstater har europaparlamentariker som i högre grad röstar i enlighet med partigruppsmajoriteten. Sambandet är dock svagt, vilket gör att europeiseringsgradens

betydelse inte bör överdrivas. Eftersom endast parlamentariker som tillhör en partigrupp ingick i studien är det enbart dem vi kan dra slutsatser om. De övriga har visserligen ingen partigrupp att förhålla sig till, vilket medför att det är naturligt att de utesluts ur dessa slutsatsdragningar. Slutsatserna hänvisar även bara till partigrupslojaliteten och kan därmed inte säga något om hur de förhåller sig till sitt nationella parti. Eftersom endast de registrerade omröstningarna har legat till grund för undersökningen är det viktigt att vara försiktig med uttalanden som gäller alla omröstningar i europaparlamentet. Det är inte säkert att de registrerade omröstningarna avspeglar alla omröstningar. Dock är de att betrakta som de viktigaste omröstningarna, vilket gör att de är de mest betydelsefulla att studera.

Kontrollvariabeln tyder förmodligen på ett skensamband. Den gav upphov till resultat som inte var förväntade, det vill säga ju fler parlamentariker från samma land, desto mindre partigrupslojala är parlamentarikerna, vilket var förvånande. Det är dock inte troligt att det skulle vara just avsaknaden av nationella partigruppskamrater som får parlamentarikerna att rösta emot partigruppen. Det som kan konstateras är emellertid att andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen inte har den starka påverkan som har hävdats av tidigare forskare, såsom Judge och Earnshaw⁹⁵. Vi kan konstatera att med undantag för partigrupperna EPP, De gröna och EFD så finns det inte någon koppling mellan andelen parlamentariker från samma ursprungsland och partigrupslojaliteten. Syftet med att kontrollera för kontrollvariabeln var att många parlamentariker från samma land kan medföra att partigruppens politik avspeglar just de parlamentarikernas åsikter, oavsett om de är europeiska eller inte. Tankar om europeiseringsgradens påverkan grundar sig på att partigruppens åsikter betraktas som europeiska och det medför att de som har liknande åsikter därmed också borde betraktas som europeiska. Det innebär även att de som kanske inte håller med till en början men är villiga att anpassa sig efter den europeiska åsikten är europeiska i sitt handlande. Eftersom kontrollvariabeln inte visade sig ha någon uttalad påverkan på partigrupslojaliteten förutom i EPP, De gröna och EFD, så är det rimligt att anta att den lilla effekt som europeiseringsgraden har på alla parlamentarikers partigrupslojaliteten inte är ett skensamband resulterat av att de med många partigruppskamrater har lättare att styra partigrupsmajoriteten till sin egen fördel.

Partigrupslojaliteten säger, som påpekats även tidigare, inget om hur villiga parlamentarikerna är att frångå sitt nationella partis åsikter till förmån för partigruppens. Det enda vi med säkerhet kan säga utifrån de här resultaten är att parlamentariker från mer europeiserade länder, till viss del, är mer benägna att rösta som majoriteten av parlamentarikerna från den egna partigruppen, oavsett om

deras ursprungliga åsikt är att betrakta som europeiserad eller om de har valt att överge sitt partis åsikt till förmån för partigruppens. Alltför stor vikt bör inte läggas på europeiseringsgradens påverkan då sambandet är svagt. Sambandet finns emellertid där, vilket gör att det inte bör ignoreras helt. Varför en europaparlamentariker röstar antingen med eller mot sin partigrupp är en alltför komplex fråga för att endast en eller två variabler ska kunna ge en entydig förklaring. Det är ändå relevant att undersöka hur europeiseringen påverkar parlamentarikerna i deras röstningsbeteende, då europeisk integration och legitimitet för EU är starkt förknippade med varandra. Ett splittrat europaparlament med löst sammanhållna partigrupper och europaparlamentariker som inte tar hänsyn till debatterna på europeisk nivå skulle förmodligen ha en negativ påverkan på den Europeiska Unionens legitimitet. EU:s åtgärder att skapa en europeisk identitet skulle kunna medföra att partigrupperna blev något mer sammanhållna, vilket förmodligen skulle ha positiva effekter på det europeiska folkets syn på europaparlamentets legitimitet.

7.2 Vidare forskning

För att verkligen utforska kopplingen mellan europeisering och partigrupslojalitet bör vidare forskning hellre fokusera på europeiseringsgraden hos det enskilda nationella partiets väljare, eftersom det inte är lika generellt som europeiseringsgraden för varje land. Skillnaderna i europeiseringsgrad bland de olika partiernas väljare inom länderna är förmodligen stora, och det medför problem i denna generaliserande undersökning. Det var även stora skillnader mellan de olika partigrupperna, då de flesta partigrupper inte ens visade upp signifikanta resultat. Det var stora skillnader mellan de olika partigrupperna, och ytterligare studier skulle behövas för att komma fram till vad det är som styr partigrupslojaliteten i de olika grupperna. Det går förmodligen inte att generalisera alltför mycket eftersom partigrupperna är väldigt olika i sin utformning och vad de har för mål med sitt samarbete. Som det påpekades i kapitel 5 strävar vissa av dem efter att betraktas som ett transnationellt parti medan andra bara är lösa koalitioner mellan europaparlamentariker som inte anstränger sig alltför mycket att skapa en gemensam agenda.

Att studera europeiseringsgraden hos europaparlamentarikernas respektive väljare skulle förmodligen kunna leda fram till att skillnaderna mellan partigrupperna blir tydligare och samtidigt att det går lättare att förklara dessa skillnader. Det förutsätter naturligtvis att det finns ett positivt samband mellan europeisering och partigrupslojalitet, något som denna uppsats hävdar att det finns, om än det är svagt. Europaparlamentariker från mer europeiserade medlemsstater är lite mer lojala mot sin partigrupp än de som kommer från medlemsstater med mindre utbredd europeisering.

---

⁹⁵ Judge och Earnshaw 2003: 144

Det är självklart inte den enda faktorn som har betydelse för hur parlamentarikerna röstar och det krävs ytterligare forskning på området för att kunna uttala sig mer säkert om europeiseringsgradens verkliga betydelse.

8. Sammanfattning

Frågeställningen som denna uppsats utgår ifrån är följande:

Är europaparlamentariker från mer europeiserade medlemsstater oftare lojala mot sin partigrupp än de som kommer från medlemsstater med mindre utbredd europeisering?

Partigrupperna är ett slags substitut för riktiga partier i europaparlamentet, men de är alltför splittrade för att forskare idag ska vara helt eniga om att de har möjlighet att påverka hur parlamentarikerna röstar. Det är av intresse att ta reda på vilka faktorer som styr hur europaparlamentarikerna röstar eftersom sammanhållna partigrupper är en viktig beståndsdel i ett legitimt EU. Europeisering och europeisk identitet ligger i fokus i denna uppsats och med hjälp av en kontrollvariabel har sambandet mellan ländernas europeiseringsgrad och parlamentarikernas partigrupslojalitet undersökts. Den hypotes som har lagts fram i kapitel två menar att det finns en koppling mellan europeiseringsgrad och partigrupslojalitet, och att de som kommer från mer europeiserade länder är mer partigrupslojala än de som kommer från mindre europeiserade länder. Analyserna har även gjorts under kontroll för kontrollvariabeln (andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen).

De teorier som studien grundar sig på är representationsdemokratins grundtanke, definitionen och innebörden av en europeisk identitet samt betydelsen av andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen. Åsiktsrepresentativitet är nödvändigt för en demokratisk och legitim politisk institution som europaparlamentet. Det går ut på att de åsikter som finns hos befolkningen ska återspeglas hos europaparlamentarikerna. Europaidentifikation hos ett lands invånare borde således även återfinnas i ungefär samma utsträckning hos europaparlamentarikerna. Det är rimligt att anta att en mer europeiserad europaparlamentariker i högre utsträckning röstar enligt partigrupsmajoriteten, antingen genom att hans eller hennes åsikter är mer europeiserade eller för att parlamentarikern är mer villig att kompromissa med sina egna åsikter till fördel för partigruppens åsikter. Tidigare forskning på detta område har inte behandlat partigrupslojalitet utifrån samma europeiseringsperspektiv som denna uppsats gör.

Metoden som användes var en statistisk analys där samband mellan europeiseringsgraden och partigrupslojaliteten undersöktes, både enskilt och under kontroll för andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen. Resultatet av analysen visade på ett svagt samband för europeiseringsgraden och partigrupslojaliteten (justerat $r^2 = 0,056$), och europeiseringsgraden har en avtagande effekt på partigrupslojaliteten. Kontrollvariabeln uppförde sig inte som förväntat. Andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen visade sig ha en negativ effekt på partigrupslojaliteten, undantaget för tre partigrupper, vilket borde tyda på ett skensamband eftersom det inte finns några teoretiska belägg för att det skulle vara just avsaknaden av partigruppskamrater som får parlamentarikerna att bli mer partigrupslojala. Därmed kan det konstateras att det generellt sett finns en liten koppling mellan europeiseringsgrad och partigrupslojalitet, och att europeiseringsgradens effekt är något större för de parlamentariker som kommer från mindre europeiserade länder. Variationen mellan de olika partigrupperna är emellertid stor, vilket gör det svårare att dra några generaliserande slutsatser. Ytterligare forskning på partigruppsnivå är därför nödvändigt för att få ytterligare klarhet i denna fråga.

Referenser

Litteratur

Andersson, Christian (2004), *Europaparlamentet*. Stockholm: SNS Förlag

Bengtsson, Åsa (2008), *Politiskt deltagande*. Lund: Studentlitteratur

Djurfeldt, Göran m.fl. (2003), *Statistisk verktygslåda – Samhällsvetenskaplig orsaksanalys med kvantitativa metoder*. Lund: Studentlitteratur

Esaiasson, Peter m.fl. (2007), *Metodpraktikan – Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts Juridik

Hix, Simon m.fl. (2007) *Democratic Politics in the European Parliament*. Cambridge: Cambridge University Press

Judge, David och Earnshaw, David (2003), *The European Parliament*. Basingstoke: Palgrave Macmillan

Risse, Thomas "A European Identity? Europeanization and the Evolution of Nation-State Identities" i Green Cowles, Maria m.fl. (2001) *Transforming Europe*. Ithaca, N.Y.: Cornell University Press

Scully, Roger "Going Native?" i Steunenberg och Thomassen (red) (2002), *The European Parliament – Moving towards democracy in Europe*. Oxford: Rowman & Littlefield Publishers, INC.

Steunenberg, Bernard och Thomassen, Jacques (red) (2002), *The European Parliament – Moving towards democracy in Europe*. Oxford: Rowman & Littlefield Publishers, INC.

Wessels, Bernhard 'Whom to Represent? Role Orientations of Legislators in Europe', i Hermann Schmitt and Jacques Thomassen (red) (1999) *Political Representation and Legitimacy in the European Union*. Oxford: Oxford University Press.

Artiklar

Attiná, Fulvio (1990) *The voting behaviour of the European Parliament members and the problem of the Europarties*. European Journal of Political Research 18, 1990.

Kluwer Academic Publishers.

Coman, Emanuel Emil (2009), *Reassessing the influence of party groups on individual MEPs*. West European Politics 2009 Vol. 32. No 6, Routledge

Hausemer, Pierre (2006) *Participation and Political Competition in Committee Report Allocation - Under What Conditions Do MEPs Represent Their Constituents?* European Union Politics 2006 Vol. 7. No 4, SAGE Publications

Hix, Simon (2002) *Parliamentary Behaviour with Two Principals: Preferences, Parties and Voting in the European Parliament*. American Journal of Political Science. July 2002, vol. 46. No 3. Midwest Political Science Association

Hix, Simon m.fl. (2005) *Power to the Parties: Cohesion and Competition in the European Parliament, 1979-2001*. British Journal of Political Science 2005 No. 35. Cambridge University Press

Hix, Simon m.fl. (2009): *Voting patterns and alliance formation in the European Parliament*. Philosophical Transactions of the Royal Society B, No 364.

Mayer, Franz C. och Palmowski, Jan (2004) *European Identities and the EU – The Ties that Bind the Peoples of Europe*. JCMS 2004 Vol. 42. No 3. Balckwell Publishing Ltd.

Olsen, Johan P. (2002) *The Many Faces of Europeanization*. JCMS 2002 Vol. 40. No 5. Balckwell Publishing Ltd.

Internetkällor

Alliansen Liberaler och Demokrater för Europa

www.alde.eu

- På din sida

www.alde.eu/fileadmin/docs/home/documents/about_alde/About-ALDE-SV.pdf

Hämtad: 2010-12-16

Eurobarometer nr 73 hämtad från:

European Commission

ec.europa.eu

- Eurobarometer nr 73

ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb73/eb73_anx_full.pdf

Hämtad 2010-11-17

Europaparlamentet

www.europarl.europa.eu

- Dina ledamöter/Register

www.europarl.europa.eu/members/expert/groupAndCountry.do;jsessionid=0A102F40A00ABB4388A916DFF0B37E1D.node1?language=sv

Hämtad: 2010-11-26

Europe of Freedom and Democracy

www.efdgroup.eu

- Political platform

www.efdgroup.eu/the-group/political-platform.html

Hämtad: 2010-12-16

European Conservatives and Reformist Group

www.ecrgroup.eu

- About us

www.ecrgroup.eu/ecrg-and-eu3.asp

Hämtad: 2010-12-16

The Greens – European Free Alliance in the European Parliament

www.greens-efa.org

- History

www.greens-efa.org/cms/default/rubrik/6/6648.history.htm

Hämtad: 2010-12-16

Statistiska Centralbyrån

www.scb.se

- Europaparlamentsval, valresultat

www.scb.se/Pages/TableAndChart____296197.aspx

Hämtad: 2010-12-15

UCLA Academic Technology Services

www.ats.ucla.edu

- How can I interpret log transformed variables in terms of percent change in linear regression?

www.ats.ucla.edu/stat/sas/faq/sas_interpret_log.htm

Hämtad: 2010-12-02

Vote Watch

www.votewatch.eu

- Activities of the members of the european parliament

www.votewatch.eu/cx_meps_statistics.php?top_entry=0&euro_domeniu_id=0&euro_parlamentar_id=0&top=euro_parlamentar_procent_loialitate_euro_grup&vers=2&euro_tara_id=&euro_grup_id=&euro_domeniu_id=&segment_id=2&segment_id_start=0&segment_id_end=2

Hämtad: 2010-11-16

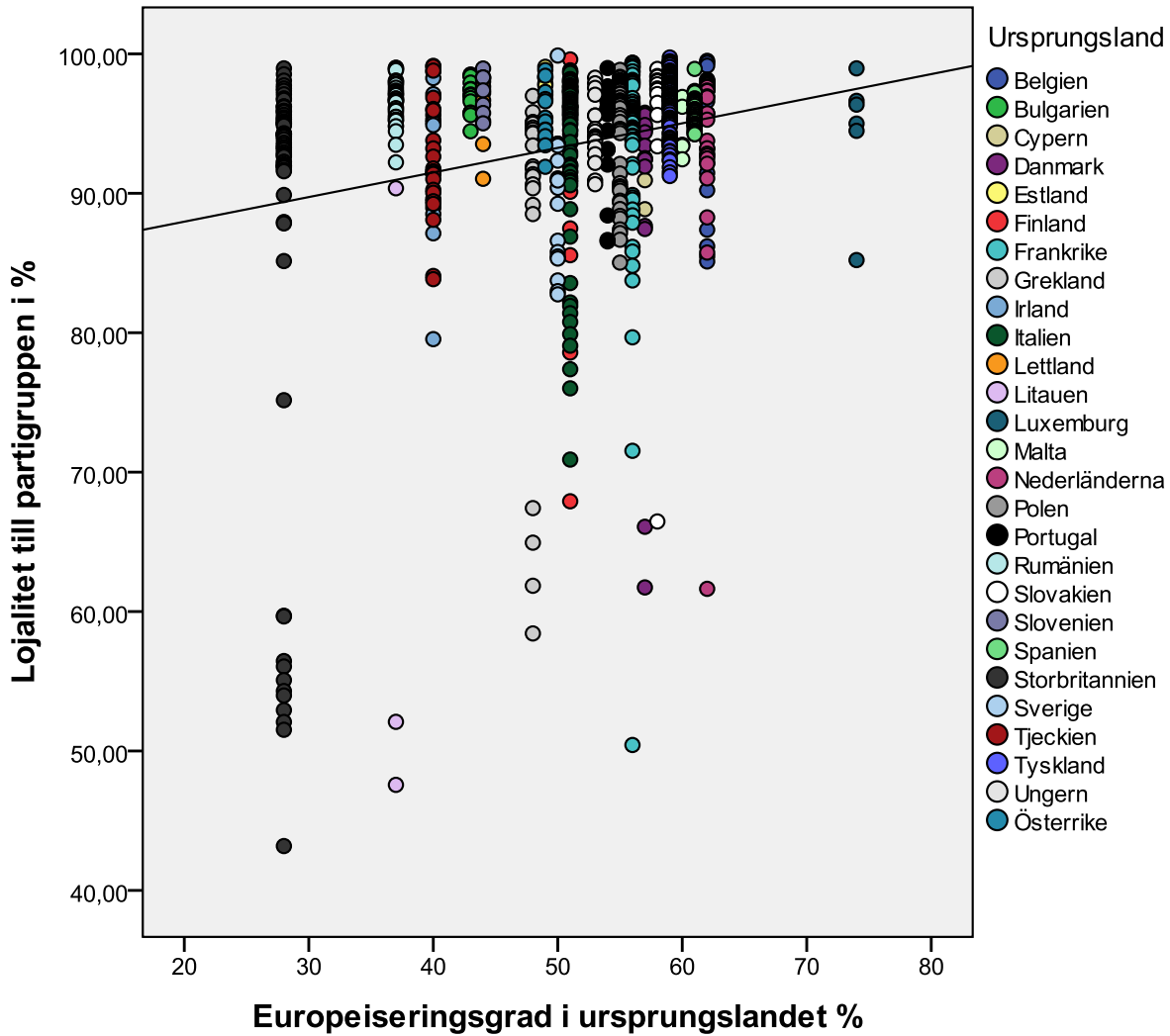
- Cohesion rates of the EPGs

www.votewatch.eu/cx_european_party_groups.php?vers=2&segment_id=2&segment_id_start=0&segment_id_end=2

Hämtad: 2010-11-16

Bilaga

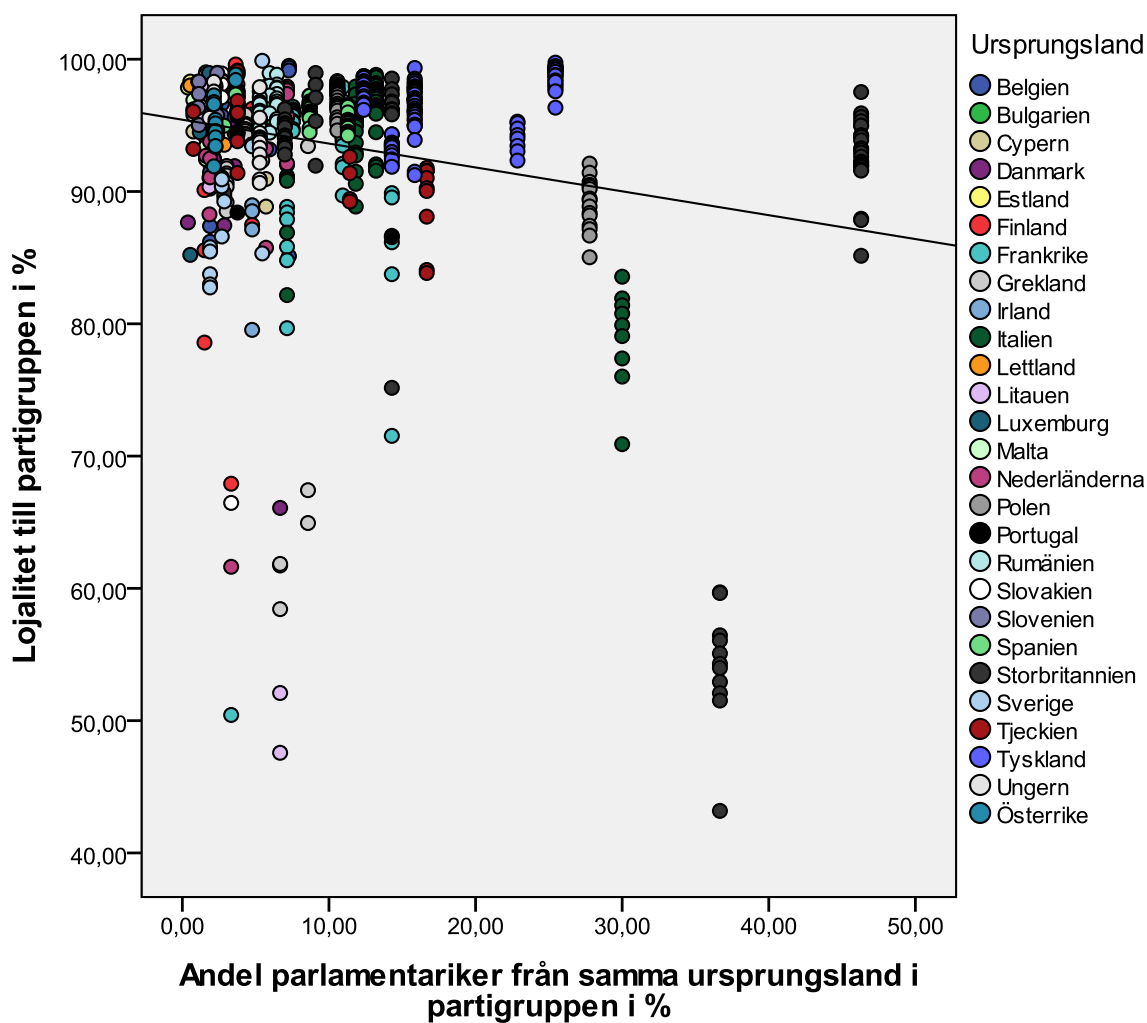
Graf 1. Europeiseringsgraden i ursprungslandets påverkan på partigrupslojaliteten

Datamaterialet är inhämtat från: www.votewatch.eu, Eurobarometer nr 73: 186

Se tabell 1 för utförligare information om analysresultaten och tabell 4 för beskrivning av vad europeiseringsgraden innebär.

Graf 2. Andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppens påverkan på partigrupslojaliteten

Datamaterialet är inhämtat från: www.votewatch.eu, www.europarl.europa.eu – Dina ledamöter/Register
 Se tabell 2 för utförligare information om analysresultaten och tabell 5 för utförligare information om andelen europaparlamentariker från samma ursprungsland i de olika partigrupperna.

Tabell 1. Regressionsanalys. Europeiseringsgraden i ursprungslandets påverkan på partigruppslojaliteten. Standardavvikelse inom parentes

		Alla parti- grupper	EPP	ESP	ALDE	De gröna	ECR	GUE	EFD
Linjär regression	Intercept	84,438*** (1,459)	94,572*** (1,411)	96,033*** (0,925)	94,890*** (2,200)	94,414*** (2,251)	95,608*** (1,271)	82,429*** (8,188)	37,236*** (6,240)
	B-koefficient (ostandardiserad)	0,176*** (0,028)	0,014 (0,027)	-0,005 (0,018)	-0,025 (0,044)	0,060 (0,041)	-0,116*** (0,031)	0,669	18,900***
	R ² (justerat)	0,052	-0,003	-0,005	0,008	0,021	0,210	-0,010	0,382
	F-värde	39,329***	0,260	0,091	0,326	2,161	14,327***	0,669	18,900***
Logaritmerad oberoende variabel	Intercept	62,088*** (4,803)	93,342*** (5,278)	95,847*** (3,099)	98,857*** (7,379)	87,419*** (7,085)	108,676** * (4,436)	71,104* (28,184)	-29,713 (20,527)
	B-koefficient (ostandardiserad)	8,021*** (1,228)	0,493 (1,328)	-0,022 (0,791)	-1,345 (1,908)	2,563 (1,780)	-4,860*** (1,216)	4,542 (7,127)	25,095*** (5,518)
	R ² (justerat)	0,056	-0,003	-0,006	0,006	0,019	0,220	-0,018	0,404
	F-värde	42,699***	0,138	0,001	0,497	2,072	15,963***	0,406	20,684***
N	705	264	183	84	55	54	35	30	
Saknas	4	1	3	-	-	-	-	-	

*** = p<0,001; ** = p<0,01; * = p<0,05 Datamaterial inhämtat från: www.votewatch.eu, Eurobarometer nr 73: 186

För den logaritmerade oberoende variabeln innebär det att b-koefficienten ska tolkas som att procentuell förändring i den oberoende variabeln leder till absolut förändring i den beroende variabeln.

De som tillhör de grupplösa är inte med i denna analys, därför är det totala antalet parlamentariker inklusive de som är rapporterade som ”saknas” endast 709 istället för 736

Tabell 2. Regressionsanalys för kontrollvariabeln. Andelen parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppens påverkan på partigruppsslojaliteten. Standardavvikelse inom parentes

		Alla parti- grupper	EPP	ESP	ALDE	De gröna	ECR	GUE	EFD
Linjär regression	Intercept	95,428*** (0,427)	93,305*** (0,330)	95,616*** (0,334)	94,268*** (1,047)	96,127*** (0,681)	88,505*** (0,929)	85,937*** (2,484)	62,218*** (4,479)
	B-koefficient (ostandardiserad)	-0,180*** (0,028)	0,234*** (0,033)	0,023 (0,042)	-0,077 (0,117)	0,099** (0,037)	0,078** (0,026)	0,249 (0,174)	0,046 (0,161)
	R ² (justerat)	0,054	0,157	-0,004	-0,007	0,106	0,129	0,030	-0,033
	F-värde	40,963***	49,821***	0,296	0,413	7,377**	8,866**	2,052	0,082
Logaritmerad oberoende variabel	Intercept	95,768*** (0,681)	92,947*** (0,390)	95,591*** (0,403)	95,573*** (1,600)	95,516*** (1,074)	89,244*** (1,535)	86,488*** (4,227)	58,393*** (7,200)
	B-koefficient (ostandardiserad)	-1,172*** (0,305)	1,280*** (0,190)	0,109 (0,220)	-1,012 (0,807)	0,895* (0,417)	0,549 (0,458)	1,104 (1,745)	1,715 (2,381)
	R ² (justerat)	0,019	0,144	-0,004	0,007	0,063	0,008	-0,018	-0,017
	F-värde	14,725***	14,725***	0,244	1,575	4,619*	1,436	0,401	0,519
N	705	264	183	84	55	54	35	30	
Saknas	4	1	3	-	-	-	-	-	

*** = p<0,001; ** = p<0,01; * = p<0,05 Datamaterial inhämtat från: www.votewatch.eu, www.europarl.europa.eu – Dina ledamöter/Register
För den logaritmerade oberoende variabeln innebär det att b-koefficienten ska tolkas som att procentuell förändring i den oberoende variabeln leder till absolut förändring i den beroende variabeln.

De som tillhör de grupplösa är inte med i denna analys, därför är det totala antalet parlamentariker inklusive de som är rapporterade som ”saknas” endast 709 istället för 736

Tabell 3. Multivariat regressionsanalys. Standardavvikelse inom parentes

	Alla parti-grupper (*)	EPP	ESP	ALDE	De gröna	ECR (*)	GUE	EFD (*)
Konstantvärde	71,011*** (5,121)	96,087*** (1,328)	95,952*** (0,931)	96,123*** (2,666)	94,364 *** (2,157)	107,078*** (7,621)	84,072*** (8,262)	-125,973*** (16,508)
b ₁	6,124*** (1,280)	-0,056* (0,026)	-0,007 (0,018)	-0,034 (0,045)	0,035 (0,041)	-4,506* (1,836)	0,040 (0,169)	46,356*** (4,040)
b ₂	-0,135*** (0,029)	0,262*** (0,035)	0,027 (0,044)	-0,100 (0,121)	0,091* (0,038)	0,010 (0,037)	0,229 (0,195)	0,719*** (0,090)
R ² (justerat)	0,082	0,168	-0,009	-0,012	0,101	0,206	0,001	0,818
F-värde	32,562***	27,598***	0,222	0,501	4,042*	7,872***	1,025	66,066***
N	705	264	183	84	55	54	35	30
Saknas	4	1	3	-	-	-	-	-

*** = p<0,001; ** = p<0,01; * = p<0,05 Datamaterial inhämtat från: www.votewatch.eu, Eurobarometer nr 73: 186, www.europarl.europa.eu – Dina ledamöter/Register

b₁ = Ostandardiserad b-koefficient för x₁ (dvs Europeiseringsgrad i ursprungslandet)

b₂ = Ostandardiserad b-koefficient för x₂ (dvs Andel parlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen)

(*) = x₁ är logaritmerad eftersom sambandet var starkare för det logaritmerade x₁ i de bivariata analyserna för just dessa urvalsgrupper. Det innebär att b-koefficienten ska tolkas som att procentuell förändring i den oberoende variabeln leder till absolut förändring i den beroende variabeln.

De som tillhör de grupplösa är inte med i denna analys, därför är det totala antalet parlamentariker inklusive de som är rapporterade som ”saknas” endast 709 istället för 736

Tabell 4. Europeiseringsgraden i medlemsländerna angivet i procent

Medlemsstat	Europeiseringsgrad
Belgien	62
Bulgarien	43
Cypern	57
Danmark	57
Estland	49
Finland	51
Frankrike	56
Grekland	48
Irland	40
Italien	51
Lettland	44
Litauen	37
Luxemburg	74
Malta	60
Nederländerna	62
Polen	55
Portugal	54
Rumänien	37
Slovakien	58
Slovenien	44
Spanien	61
Storbritannien	28
Sverige	50
Tjeckien	40
Tyskland	59
Ungern	53
Österrike	49

Datamaterial inhämtat från: Eurobarometer nr 73: 186
 Europeiseringsgraden är baserad på hur många som på frågan *"Inom den närmaste framtiden ser du dig som...?"* angivit svarsalternativen: *"nationalitet' och europé"*, *"europé och 'nationalitet' "* samt *"bara europé"*. (egen översättning från engelska).

Tabell 5. Andel europaparlamentariker från samma ursprungsland i partigruppen angivet i procent

	EPP	ESP	ALDE	De gröna	ECR	GUE	EFD
Belgien	1,89	2,69	5,95	7,27	1,85	-	-
Bulgarien	2,26	2,15	5,95	-	-	-	-
Cypern	0,75	1,08	-	-	-	5,71	6,67
Danmark	0,38	2,15	3,57	3,64	-	2,86	-
Estland	0,38	0,54	3,57	1,82	-	-	-
Finland	1,51	1,08	4,76	3,64	-	-	3,33
Frankrike	10,94	7,53	7,14	25,45	-	14,29	3,33
Grekland	3,02	4,30	-	1,82	-	8,57	6,67
Irland	1,51	1,61	4,76	-	-	2,86	-
Italien	13,21	11,83	7,14	-	-	-	30,00
Lettland	1,13	0,54	1,19	1,82	1,85	2,86	-
Litauen	1,51	1,61	2,38	-	1,85	-	6,67
Luxemburg	1,13	0,54	1,19	1,82	-	-	-
Malta	0,75	1,61	-	-	-	-	-
Nederländerna	1,89	1,61	7,14	5,45	1,85	5,71	3,33
Polen	10,57	3,76	-	-	27,78	-	-
Portugal	3,77	3,76	-	-	-	14,29	-
Rumänien	5,28	6,45	5,95	-	-	-	-
Slovakien	2,26	2,69	1,19	-	-	-	3,33
Slovenien	1,13	1,08	2,38	-	-	-	-
Spanien	8,68	11,29	2,38	3,64	-	2,86	-
Storbritannien	-	6,99	14,29	9,09	46,30	2,86	36,67
Sverige	1,89	2,69	4,76	5,45	-	2,86	-
Tjeckien	0,75	3,76	-	-	16,67	11,43	-
Tyskland	15,85	12,37	14,29	25,45	-	22,86	-
Ungern	5,28	2,15	-	-	1,85	-	-
Österrike	2,26	2,15	-	3,64	-	-	-
Totalt	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Datamaterial inhämtat från: www.europarl.europa.eu – Dina ledamöter/Register

Eftersom studien inte undersöker de parlamentariker som är grupplösa så redovisas de inte i denna tabell.